2024/2474

20.9.2024

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2024/2474

af 5. april 2024

vedrørende støtteordningerne SA.50787 (2021/C) (ex 2018/N) og SA.50837 (2021/C) (ex 2018/N) gennemført af Tjekkiet til fordel for virksomheder, der er aktive inden for primær landbrugsproduktion

(meddelt under nummer C(2024) 2096)

(Kun den tjekkiske udgave er autentisk)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med artikel 108, stk. 2, første afsnit, i TEUF ([1]), under hensyntagen til disse bemærkninger og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 29. marts 2018 anmeldte Tjekkiet støtteordning SA.50787 (2018/N) til Kommissionen. Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved brev af 22. maj 2018, 19. juli 2018, 8. oktober 2018, 17. december 2018, 6. marts 2019, 28. maj 2019 og 6. maj 2020. De tjekkiske myndigheder fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 21. juni 2018, 20. august 2018, 8. november 2018, 18. januar 2019 og 29. maj 2020.

(2) Ved brev af 6. april 2018 anmeldte Tjekkiet støtteordning SA.50837 (2018/N). Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved brev af 1. juni 2018, 14. august 2018, 8. oktober 2018, 17. december 2018, 6. marts 019, 28. maj 2019 og 6. maj 2020. De tjekkiske myndigheder indsendte yderligere oplysninger ved brev af 21. juni mber 2018, 13. september 2018, 8. november 2018, 18. januar 2019, 29. marts 2019 og 29. maj 2020.

(3) Ved brev af 6. marts 2019 meddelte Kommissionen de tjekkiske myndigheder sin beslutning om at overføre de to anmeldelser til registret over ikke-anmeldt statsstøtte, fordi støtten var blevet tildelt før anmeldelsen af støtteordningerne til Kommissionen. Samtidig besluttede Kommissionen at slå disse sager sammen i forbindelse med sin vurdering med den begrundelse, at sagsgenstanden er den samme.

(4) Ved brev af 12. januar 2021 meddelte Kommissionen Tjekkiet, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt »TEUF«) med hensyn til den støtte, der var tildelt store virksomheder, før vedtagelsen af afgørelse C (2021) 41 final af 12. januar 2021 ([2]) (»åbningsafgørelsen«) og anmeldelsen heraf til de tjekkiske myndigheder. Samtidig besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod den støtte, som ville blive tildelt i henhold til de to ordninger SA.50787 og SA.50837 efter vedtagelsen af åbningsafgørelsen og anmeldelsen heraf til de tjekkiske myndigheder, med den begrundelse, at den var forenelig med det indre marked efter artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

(5) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i TEUF blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende ([3]). Kommissionen opfordrede interesserede parter og Tjekkiet til at fremsætte bemærkninger.

([1]) Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, Statsstøttesag SA.50787 (2019/NN) (ex 2018/N) og SA.50837 (2019/NN) (ex 2018/N) (EUT C 60 af 19.2.2021, s. 39).
([2]) EUT C 60 af 19.2.2021, s. 39.
([3]) Jf. fodnote 2.

(6) Kommissionen modtog fem bemærkninger fra interesserede parter. Den videresendte de indkomne bemærkninger til Tjekkiet, som fik lejlighed til at reagere på dem. Ved samme brev opfordrede Kommissionen også de tjekkiske myndigheder til at orientere om status på de tilbagesøgningsprocedurer, som de tjekkiske myndigheder har indledt, navnlig med hensyn til de dermed forbundne retssager ([4]). Tjekkiet fremsendte sine bemærkninger ved brev af 23. maj 2022.

(7) Ved brev af 15. juni 2022 krævede Kommissionen en yderligere afklaring, hvad angår de afgørelser, som den nationale domstol har truffet om tilbagesøgning af den tildelte støtte før anmeldelsen af Kommissionens åbningsafgørelse til de tjekkiske myndigheder. De tjekkiske myndigheder svarede herpå ved skrivelse af 24. august 2022.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEORDNINGERNE

2.1. Afgørelsens anvendelsesområde

(8) Denne afgørelse vedrører ulovlig støtte til store virksomheder til omstrukturering af frugtplantager og til opførelse af drypvanding i frugtplantager, humlehaver, vinmarker og planteskoler før anmeldelsen af ordningerne SA.50787 og SA.50837.

(9) De anmeldte ordninger er følgende:

a) SA.50787 (2021/C) (ex 2018/N): Støtte til omstrukturering af frugtplantager

b) SA.50837 (2021/C) (ex 2018/N): Støtte til opførelse af drypvanding i frugtplantager, humlehaver, vinmarker og planteskoler

(10) Med de to anmeldelser havde Tjekkiet til hensigt at erstatte de eksisterende støtteforanstaltninger SA.46621 (2016/XA) og SA.46972 (2016/XA), som er fritaget i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 ([5]), med henblik på at udvide gruppen af støtteberettigede modtagere til at omfatte store virksomheder. Derfor skulle støtteordningerne efter Kommissionens godkendelse erstatte disse gruppefritagede ordninger.

2.2. De vigtigste elementer i de to ordninger

2.2.1. *Mål*

(11) Med anmeldelsen af SA.50787 (2021/C) (ex 2018/N) havde de tjekkiske myndigheder til hensigt at yde støtte til beplantning af frugtplantager, dyrket i overensstemmelse med den integrerede produktionsmetode.

(12) Med anmeldelsen af SA.50837 (2021/C) (ex 2018/N) havde de tjekkiske myndigheder til hensigt at yde støtte til opførelse af funktionel drypvanding i frugtplantager, humlehaver, vinmarker og planteskoler i Tjekkiet.

2.2.2. *Varighed*

(13) Den fritagede støtteordning SA.46621 (2016/XA) var gældende fra den 17. oktober 2016. Den fritagede støtteordning SA.46972 (2016/XA) var gældende fra den 7. december 2016. Begge de fritagede støtteordninger blev den 12. januar 2021 erstattet af de anmeldte støtteordninger SA.50787 og SA.50837.

(14) Med åbningsafgørelsen blev begge de anmeldte støtteordninger SA.50787 og SA.50837 godkendt frem til den 31. december 2024.

2.2.3. *Støttemodtagere*

(15) Efter såvel ordning SA.50787 som SA.50837 kan der ydes støtte til virksomheder af alle størrelser, der er aktive inden for primær landbrugsproduktion.

([4]) Under den foreløbige procedure anerkendte de tjekkiske myndigheder, at der var indledt tilbagesøgningsprocedure på nationalt plan for store støttemodtagere, der havde modtaget støtte på grundlag af gruppefritagelsesordninger. Den 29. maj 2020 var ingen støtte blevet tilbagesøgt, da de pågældende støttemodtagere havde anlagt sag ved domstolene.

([5]) Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter (EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1).

2.2.4. *Retsgrundlag*

(16) Retsgrundlaget for såvel ordning SA.50787 som SA.50837 samt de foregående gruppefritagede støtteordninger SA.46621 (2016/XA) og SA.46972 (2016/XA) udgøres af følgende retsakter:

1) Lov nr. 252/1997 sml. om landbrug, som ændret

2) Regler for ydelse af bidrag på grundlag af § 1, 2 og 2d, i lov nr. 252/1997 sml. om landbrug (i det følgende benævnt »principper for udbetaling af støtte«).

2.2.5. *Budget*

(17) Det samlede budget for støtteordningen SA.50787 (2021/C) beløber sig til 1 400 mio. CZK (ca. 52,4 mio. EUR ([6])).

(18) Det samlede budget for støtteordningen SA.50837 (2021/C) beløber sig til 560 mio. CZK (ca. 21 mio. EUR ([7])).

(19) Begge støtteordninger finansieres over statsbudgettet. Støtten ydes i form af direkte tilskud. Myndigheden, der yder støtten til begge ordninger, er den statslige landbrugsinterventionsfond (*Státní zemědělský intervenční fond*).

2.3. **Beskrivelse af støtteordningen SA.50787 (2021/C)**

(20) Støtten efter denne støtteordning kan ydes til nyplantede frugtplantager i Tjekkiet uden for hovedstaden Prag. Støtten ydes i beplantningsåret.

(21) Der kan ydes støtte til beplantning af de frugtsorter, som er opført i tabellen i tolkningsdokumentet for subsidieordningen, der er dyrket i overensstemmelse med den integrerede produktionsmetode, og som ikke overstiger de fastsatte grænser for tungmetaller ([8]).

(22) Følgende omkostninger er støtteberettigede:

1) omkostninger til forberedende arbejde såsom: gødskning af afgrøder, jordbearbejdning (pløjning i dybden, dyrkning, gødskning, forberedelse af jorden før plantning), projektforberedelse (udvælgelse af sorter, bestøvere, retning på krumninger, geometrisk placering af arealet), opførelse af hegn, dimensionering af beplantning, klargøring af grøfter

2) omkostninger til plantemateriale, herunder transport på det beplantede areal og kortvarig oplagring

3) omkostninger til forberedelse af plantemateriale til beplantning og omkostninger til beplantning

4) omkostninger til værn og opsætning af disse, metaltrådhegn og opførelse heraf, hegnspæle og opbinding i beplantningsåret.

(23) Der kan ydes støtte på op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger og inden for de i det følgende fastsatte maksimumsgrænser:

1) op til 240 000 CZK/ha (ca. 9 000 EUR ([9])) frugtplantager tilplantet med støtteberettigede sorter af æbler, pærer, abrikoser, ferskner, blommer, kirsebær og surkirsebær på et areal på mindst 1 ha pr. sort, hvoraf arealet er beplantet med mindst 800 træer pr. ha

2) op til 120 000 CZK/ha (ca. 4 500 EUR ([10])) frugtplantager tilplantet med støtteberettigede sorter af æbler, pærer, abrikoser, ferskner, blommer, kirsebær og surkirsebær på et areal på mindst 1 ha pr. sort, hvoraf arealet er beplantet med mindst 400 træer pr. ha

3) op til 60 000 CZK/ha (ca. 2 250 EUR ([11])) frugtplantager tilplantet med støtteberettigede sorter af småfrugter (solbær, stikkelsbær, hindbær) på et areal på mindst 0,5 ha pr. sort. Antallet af frøplanter er mindst 3 000 pr. ha.

([6]) Vekselkursen fra CZK til EUR pr. 17.9.2020: 1 CZK = 0,03743 EUR.
([7]) Vekselkursen fra CZK til EUR pr. 17.9.2020: 1 CZK = 0,03743 EUR.
([8]) Jf. betragtning 25 i åbningsafgørelsen.
([9]) Vekselkursen fra CZK til EUR pr. 17.9.2020: 1 CZK = 0,03743 EUR.
([10]) Vekselkursen fra CZK til EUR pr. 17.9.2020: 1 CZK = 0,03743 EUR.
([11]) Vekselkursen fra CZK til EUR pr. 17.9.2020: 1 CZK = 0,03743 EUR.

(24) Investeringerne som led i denne ordning har til formål at forbedre landbrugsbedrifternes samlede resultater og bæredygtighed.

(25) Den samme foranstaltning var ikke fastsat i det tjekkiske program for udvikling af landdistrikterne i Tjekkiet 2014-2020. Selv om landdistriktsudviklingsprogrammet indeholdt foranstaltningen »integreret frugtproduktion«, overlappede disse to foranstaltninger ifølge de tjekkiske myndigheder ikke hinanden, men supplerede hinanden. Selv om statsstøtten ydes til plantning af frugtplantager, blev der ydet finansiering under foranstaltningen til udvikling af landdistrikterne for allerede eksisterende frugtplantager. Ansøgerne kunne ansøge om både statsstøtten til etablering af frugtplantager og derefter den efterfølgende finansiering under landdistriktsudviklingsprogrammet til deres vedligeholdelse. I så fald skal de have indsendt to jordbundsanalyser, der bekræfter, at kemikaliernes grænseværdier er overholdt.

(26) Kommissionen fandt, at ordningen var i overensstemmelse med det, der tilsigtes med Tjekkiets landdistriktsprogram for 2014-2020, navnlig målet om at bidrage til at styrke konkurrenceevnen inden for primær landbrugsproduktion og forbedre kvaliteten af primære produkter (betragtning 92 og 93 i åbningsafgørelsen). Desuden konkluderede Kommissionen, at støtten havde en positiv indvirkning på miljøet, da den integrerede produktionsmetode fører til mindre mængder tungmetaller i jorden (betragtning 94 i åbningsafgørelsen).

2.4. **Beskrivelse af støtteordningen SA.50837 (2021/C)**

(27) Som led i denne ordning kan der ydes støtte til dækning af følgende omkostninger:

1) køb eller leje med købsforpligtelse af maskiner og udstyr op til aktivets markedsværdi

2) generalomkostninger i forbindelse med de udgifter, der er nævnt i foregående punkt.

(28) Der kan ydes støtte på op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger, og støttemodtagerne kan modtage op til CZK 72 000 (ca. 2 700 EUR ([12])) pr. hektar opført drypvanding.

(29) Investeringer, der støttes som led i denne ordning, vedrører ikke forbedring af eksisterende kunstvandingsanlæg eller elementer i en kunstvandingsinfrastruktur, men kun nyopførte drypvandingsanlæg.

(30) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([13]), meddelte Tjekkiet Kommissionen vandområdeplanen for hele det område, hvor investeringen foretages, samt alle andre områder, hvis miljø kan blive påvirket af investeringen. De foranstaltninger, der træffes under vandområdeplanen i overensstemmelse med artikel 11 i det nævnte direktiv, og som er relevante for landbrugssektoren, er angivet i det relevante indsatsprogram.

(31) Ifølge de tjekkiske myndigheder kan de investeringer, der er omfattet af denne støtteordning, resultere i en nettoforøgelse af kunstvandingsområdet, der påvirker et givet grund- eller overfladevandområde. I den forbindelse bekræftede de tjekkiske myndigheder, at investeringerne ikke påvirker grund- eller overfladevandområder, hvis tilstand er blevet identificeret som mindre end god i den relevante vandområdeplan på grundlag af vandmængden.

(32) Ifølge de tjekkiske myndigheder har ordningen en positiv indvirkning på miljøet, da drypvandingsmetoden sammenlignet med andre former for vanding har en vandbesparende effekt. Drypvanding forventes at medføre vandbesparelser på mindst 30 % og bekæmpe tørke og dermed at forbedre produktionsstabiliteten og øge dens kvalitet, samtidig med at der spares på vandet.

(33) De tjekkiske myndigheder bekræftede, at en miljøanalyse skal påvise, at de støttede investeringer ikke vil have nogen negativ indvirkning på miljøet. Med henblik herpå vurderes hver enkelt støtteansøgning individuelt.

([12]) Vekselkursen fra CZK til EUR pr. 17.9.2020: 1 CZK = 0,03743 EUR.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

(34) Støtten er betinget af, at der forelægges en vandforvaltningstilladelse udstedt af den kompetente vandforsyningsmyndighed, som bl.a. vurderer projektets indvirkning på de forskellige dele af miljøet.

(35) Desuden er støtten betinget af, at der indføres måling af vandforbruget på niveau med en støttet investering.

(36) For det vandområdedistrikt, hvori investeringen gennemføres, lovede de tjekkiske myndigheder at sikre, at landbrugssektoren ved de forskellige vandanvendelser yder et bidrag til dækning af omkostningerne ved vandforsyning i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, første led, i direktiv 2000/60/EF, i det relevante omfang under hensyn til de samfundsmæssige, miljømæssige og økonomiske virkninger heraf samt de geografiske og klimatiske forhold i den eller de berørte regioner.

(37) Kommissionen fandt, at ordningen var i overensstemmelse med det, der tilsigtes med Tjekkiets landdistriktsprogram for 2014-2020, navnlig målet om at bidrage til at styrke konkurrenceevnen inden for primær landbrugsproduktion og forbedre kvaliteten af primære produkter (betragtning 92 og 93 i åbningsafgørelsen). Desuden konkluderede Kommissionen, at støtten havde en positiv indvirkning på miljøet, da den integrerede produktionsmetode fører til mindre mængder tungmetaller i jorden (betragtning 94 i åbningsafgørelsen).

3. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN

3.1. Støtteordningernes ulovlighed

(38) Støtteordningerne SA.50787 og SA.50837 blev anmeldt til Kommissionen henholdsvis den 29. marts 2018 og den 6. april 2018. De tjekkiske myndigheder bekræftede, at de allerede var gennemført, før de blev anmeldt.

(39) Idet Tjekkiet ikke har opfyldt sin forpligtelse i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF, fandt Kommissionen i åbningsafgørelsen ([14]), at støtten, som store virksomheder allerede var blevet tildelt før anmeldelsen af ordning SA.50787 og SA.50837, udgjorde ny støtte, hvilket betragtes som ulovlig støtte efter artikel 1, litra f), i Rådets forordning (EU) 2015/1589 ([15]).

3.2. Støttens forenelighed med det indre marked

(40) I overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, i TEUF kan støtten kun anses som forenelig med det indre marked, hvis den kan omfattes af en af undtagelserne i denne artikel. I de foreliggende sager undersøgte Kommissionen, om undtagelsen i artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF som fortolket i de relevante bestemmelser i EU-retningslinjerne for statsstøtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter fra 2014 ([16]) (i det følgende benævnt »2014-retningslinjerne«) fandt anvendelse.

(41) I henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF kan støtte anses for at være forenelig med det indre marked, hvis den fremmer udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske områder, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(42) Støtteordningerne blev også vurderet i lyset af 2014-retningslinjerne, som var gældende på tidspunktet for godkendelsen af ordningerne SA.50787 og SA.50837.

(43) Nærmere bestemt vurderede Kommissionen i sin åbningsafgørelse foreneligheden af de to ordninger SA.50787 og SA.50837 med det indre marked på grundlag af del I (»fælles vurderingsprincipper«) og del II, kapitel 1.1.1.1. (»Støtte til investeringer i materielle og immaterielle aktiver i landbrugsbedrifter med henblik på primær landbrugsproduktion«) i 2014-retningslinjerne.

([14]) Jf. betragtning 64 i åbningsafgørelsen.

([15]) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (kodifikation) (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

([16]) (EUT C 204 of 1.7.2014, s. 1, ændret ved meddelelsen, som er offentliggjort i EUT C 390 af 24.11.2015, s. 4).

(44) På grundlag af denne vurdering konkluderede Kommissionen i sin åbningsafgørelse, at den støtte, der ville blive tildelt **efter** godkendelsen af de to støtteordninger og efter meddelelse af afgørelsen til de tjekkiske myndigheder, var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

(45) På dette tidspunkt kunne Kommissionen imidlertid ikke drage den samme konklusion med hensyn til den støtte, som er blevet tildelt store virksomheder **forud** for anmeldelsen og godkendelsen af de to støtteordninger SA.50787 og SA.50837 ved Kommissionens afgørelse. Vurderingen af disse støtteordninger viste, at selv om støtten var forenelig med de særlige betingelser i del II, kapitel 1.1.1.1, i 2014-retningslinjerne, var der tvivl om, hvorvidt der forelå en tilskyndelsesvirkning og dermed om en sådan støttes forenelighed med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF af følgende årsager.

(46) I overensstemmelse med punkt 66 i 2014-retningslinjerne kunne en støtte kun anses for at være forenelig med det indre marked, hvis den havde en tilskyndelsesvirkning. I henhold til dette punkt havde en støtte endvidere en tilskyndelsesvirkning, hvis den førte til en ændring i en virksomheds adfærd på en sådan måde, at den havde iværksat yderligere aktiviteter, som den ikke ville have iværksat uden støtten, eller som den ville have iværksat i mere begrænset omfang eller på en anden måde.

(47) I overensstemmelse med punkt 70 i 2014-retningslinjerne fandt Kommissionen, at en støtte ikke er forbundet med nogen tilskyndelsesvirkning for en støttemodtager, når arbejdet med et projekt eller en aktivitet allerede er påbegyndt, før støttemodtageren har indgivet støtteansøgningen til de nationale myndigheder. En sådan støtteansøgning skulle mindst indeholde ansøgerens navn og virksomhedens størrelse, en beskrivelse af projektet eller aktiviteten, herunder gennemførelsesstedet samt start- og afslutningsdato, det beløb, der er nødvendigt for dets gennemførelse, samt de støtteberettigede omkostninger.

(48) I henhold til punkt 35, nr. 25, i 2014-retningslinjerne forstås ved »projektets eller aktivitetens påbegyndelse« enten starten af de aktiviteter eller det anlægsarbejde, investeringen tager sigte på, eller det første bindende tilsagn om køb af udstyr eller tjenester eller ethvert andet tilsagn, som gør projektet eller aktiviteten irreversibel, alt efter hvad der indtræffer først.

(49) I henhold til punkt 72 i 2014-retningslinjerne skulle store virksomheder desuden i ansøgningen beskrive situationen uden støtten, benævnt det kontrafaktiske scenario, og fremlægge dokumentation til støtte for det kontrafaktiske scenario, der er beskrevet i ansøgningen. I henhold til punkt 73 i 2014-retningslinjerne skulle myndigheden, der yder støtten, kontrollere troværdigheden af det kontrafaktiske scenario og bekræfte, at støtten havde den nødvendige tilskyndelsesvirkning.

(50) I forbindelse med den yderligere betingelse, der gælder for store virksomheder, om at skulle fremlægge det kontrafaktiske scenario, henviste Kommissionen i åbningsafgørelsen til definitionen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er), jf. bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014 ([17]), og til EU-domstolenes relevante retspraksis ([18]).

(51) I henhold til artikel 2, stk. 1, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014 omfatter kategorien SMV'er virksomheder, som beskæftiger under 250 personer og har en årlig omsætning på højst 50 mio. EUR og/eller en samlet årlig balance på højst 43 mio. EUR.

(52) I henhold til artikel 3, stk. 1, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014 forstås ved »uafhængig virksomhed« enhver virksomhed, der ikke betegnes som partnervirksomhed, efter stk. 2, eller som tilknyttet virksomhed, efter stk. 3 i denne artikel.

(53) Det følger af artikel 4, stk. 2, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014, at hvis en virksomhed på datoen for regnskabsafslutningen konstaterer, at tærsklerne for antal beskæftigede eller de finansielle tærskler, som anført i artikel 2, på årsbasis er overskredet eller ikke er nået, medfører dette kun, at virksomheden får eller mister status som mellemstor virksomhed, lille virksomhed eller mikrovirksomhed, hvis tærsklerne er overskredet i to på hinanden følgende regnskabsår.

([17]) Forordning (EU) nr. 702/2014 blev afløst af Kommissionens forordning 2022/2472 af 14. december 2022 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter. (EUT L 327, 21.12.2022, s. 1). Bilag I til denne forordning blev ikke ændret.

([18]) Jf. betragtning 105-113 i åbningsafgørelsen.

(54) Betragtning 109-113 i åbningsafgørelsen indeholdt i denne forbindelse følgende begrundelse.

(55) I betragtning 40 i forordning (EU) nr. 702/2014 er det forklaret, at den definition af SMV, der gælder ved anvendelsen af denne forordning, er baseret på definitionerne i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([19]) for at undgå forskelle, der kunne medføre konkurrencefordrejninger, og lette samordningen mellem EU-initiativer og medlemsstaternes initiativer vedrørende SMV'er, samt for at skabe administrativ klarhed og retssikkerhed.

(56) I betragtning 39 i forordning (EU) nr. 702/2014 redegøres for den underliggende årsag til at fritage SMV'er for anmeldelsespligten i artikel 108, stk. 3, TEUF: »SMV'er spiller en afgørende rolle for jobskabelse og medvirker mere generelt til at skabe social stabilitet og en dynamisk økonomi. SMV'ernes udvikling kan imidlertid blive hæmmet af markedssvigt, som kan påføre dem en række typiske handicap. SMV'er har ofte vanskeligt ved at skaffe kapital eller lån på grund af visse finansmarkeders uvilje mod at løbe risici og den begrænsede sikkerhed, virksomhederne er i stand til at stille. Deres begrænsede ressourcer kan også begrænse deres adgang til information, især om ny teknologi og potentielle markeder. For at lette udviklingen af SMV'ers økonomiske aktiviteter bør denne forordning derfor fritage bestemte kategorier af støtte til SMV'er for anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3.«

(57) Som det fremgår af de talrige domme afsagt af EU-domstolene, er det kun virksomheder, der lider under de handicap, der er typiske for SMV'er, der bør have ret til de fordele, der følger af denne status. I henhold til EU-domstolenes retspraksis skal definitionen af en SMV fortolkes strengt, da de fordele, som SMV-statussen giver, i de fleste tilfælde (navnlig på statsstøtteområdet) er undtagelser fra de generelle regler. ([20]) Det er nødvendigt fra denne kategori at få udskilt de grupper af virksomheder, hvis økonomiske magt overstiger en SMV's økonomiske magt, selv om de formelt opfylder kriterierne i definitionen af SMV. ([21]) Det skal også sikres, at SMV-definitionen ikke omgås ved rent formelle aspekter. ([22]) Hvis en berørt virksomhed ikke lider under de handicap, der er typiske for SMV'er, har Kommissionen i henhold til denne retspraksis ret til at nægte at anerkende den som en SMV. Denne retspraksis bygger på princippet om effektiv virkning, som sikrer effektiv anvendelse af EU-retten.

([19]) Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

([20]) Sag C-110/13, HaTeFo, EU:C:2014:114, præmis 32.

([21]) Se navnlig dommene i følgende sager (understregning tilføjet).

— Sag C-516/19, NMI Technologietransfer, EU:C:2020:754, præmis 31-34 (i en sag vedrørende fortolkningen af SMV-definitionen i medfør af GBER, Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014) »34 Dette kriterium tilsigter — som det navnlig fremgår af betragtning 9 til henstillingen af 2003, som begrebet »SMV«, der er defineret i bilag I til forordning nr. 651/2014, er baseret på, hvilket fremgår af 30. betragtning til denne forordning — en bedre forståelse for de økonomiske realiteter for SMV'er og **fra denne kategori at få udskilt de grupper af virksomheder, hvis økonomiske magt overstiger en SMV's økonomiske magt, med henblik på at sikre, at det netop er de virksomheder, som virkelig har behov herfor, der kommer til at nyde godt af de fordele, som de forskellige bestemmelser og foranstaltninger, der indføres for SMV'er, giver** (jf. analogt dommen af 27. februar 2014, HaTeFo, C-110/13, EU:C:2014:114, præmis 31)«.

— Sag C-91/01, Italien mod Kommissionen, EU:C:2004:244, præmis 31, 50-54 (»51. Som generaladvokaten har anført i punkt 33 i forslaget til afgørelse, må kriteriet om uafhængighed derfor fortolkes i lyset af dette formål, således at en virksomhed, der ejes for mindre end 25 %'s vedkommende af en stor virksomhed, og således **formelt opfylder kriteriet, men som reelt er del af en større virksomhedskoncern, alligevel ikke kan anses for at opfylde kriteriet.**«).

— Sag C-110/13, HaTeFo, EU:C:2014:114, præmis 34, 39 (»34 Artikel 3, stk. 3, fjerde afsnit, i bilaget til SMV-henstillingen skal derfor **fortolkes i lyset af dette formål**, således at **virksomheder, mellem hvilke der ikke formelt består en af de forbindelser**, der er anført i denne doms præmis 28, men som ikke desto mindre udgør en enkelt økonomisk enhed i medfør af den rolle, som en fysisk person eller en gruppe af fysiske personer, som handler i fællesskab, spiller, **også skal anses for at være tilknyttede virksomheder** i denne bestemmelses forstand, hvis de udøver deres aktiviteter eller en del af deres aktiviteter på samme marked eller på tilgrænsende markeder (jf. analogt dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 51))«.

— Sag T-137/02, Pollmeier mod Kommissionen, EU:T:2004:304, præmis 61-62. (»62. Artikel 1, stk. 3 og 4, i bilaget til henstilling 96/280 **skal derfor fortolkes i lyset af dette formål**, således at tallene for en virksomhed, der ejes for mindre end 25 %'s vedkommende af en anden virksomhed, skal tages i betragtning ved beregningen af tærsklerne i samme artikels, stk. 1, idet disse **virksomheder, som formelt er adskilte, dog udgør en økonomisk enhed** (jf. i denne retning dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 51)«).

([22]) Sag C-91/01, Italien mod Kommissionen, EU:C:2004:244, præmis 50 og sag C-110/13, HaTeFo, ECLI:EU:C:2014:114, præmis 33.

(58) Ifølge artikel 4, stk. 2, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014 stilles en facilitet til rådighed for SMV'er for at bevare deres status trods ændringer, der anses for midlertidige og påvirkes af volatilitet (»hvis tærsklerne er overskredet i to på hinanden følgende regnskabsår«). Det ville være i strid med princippet om effektiv virkning at stille en sådan facilitet til rådighed for virksomheder, der som følge af ejerskifte efter en fusion eller overtagelse reelt har en permanent ændret struktur og tvinge dem, på et varigt grundlag, over tærsklerne for det relevante antal beskæftigede eller de finansielle tærskler, som er tilladt for en SMV. Det følger heraf, at hvis den økonomiske virkelighed viser, at en given virksomhed ikke er en egentlig SMV, selv om denne særlige situation ikke er beskrevet i definitionen af SMV i artikel 4, stk. 2, i bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014, bør en sådan virksomhed ikke have ret til at nyde SMV-status som følge af et sådant ejerskifte.

(59) I overensstemmelse med Kommissionens konsekvente fortolkning, der bygger på princippet om effektiv virkning, som udtrykt i EU-domstolenes retspraksis vedrørende definitionen af SMV (betragtning 57), finder artikel 4, stk. 2, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014 ikke anvendelse på virksomheder, som overskrider de relevante SMV-tærskler som følge af en ændring i struktur eller ejerskifte efter en fusion eller overtagelse. I så fald er det relevante tidspunkt for vurderingen det tidspunkt, hvor transaktionen foretages (hvorved de permanent blev en del af en større virksomhed) og ikke tidspunktet for regnskabsafslutningen for den anmodende juridiske enhed.

(60) På dette grundlag indeholdt betragtning 114 i åbningsafgørelsen følgende konklusion: Mens der indtil godkendelsen af disse to støtteordninger kan tildeles støtte til fordel for små og mellemstore landbrugsvirksomheder på grundlag af gruppefritagelsesordningerne i henhold til forordning (EU) nr. 702/2014, er der ikke nogen gældende godkendt støtteordning, der ville kunne muliggøre støtte til store virksomheder. Det følger heraf, at store virksomheder var tildelt støtte i strid med anmeldelsespligten i medfør af artikel 108, stk. 3, i TEUF.

(61) Som forklaret ovenfor i betragtning 10 var det hensigten, at både støtteordning SA.50787 og SA.50837 skulle erstatte de eksisterende gruppefritagelsesordninger SA.46621 (2016/XA) og SA.46972 (2016/XA) for at danne grundlag for også at tildele store virksomheder støtte.

(62) De tjekkiske myndigheder bekræftede, at der i henhold til begge gruppefritagede ordninger var blevet tildelt investeringsstøtte til visse virksomheder, som indledningsvis blev betragtet som SMV'er på tidspunktet for tildelingen af støtten. Ifølge de oplysninger, som de tjekkiske myndigheder indsendte den 8. november 2018 ([23]), viste disse myndigheders efterfølgende administrative kontrol, at disse støttemodtagere ikke opfyldte definitionen af en SMV i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014, som fortolket i EU-domstolenes retspraksis vedrørende denne definition. På dette grundlag fandt Kommissionen i åbningsafgørelsen ([24]), at disse modtagere var store virksomheder på tidspunktet for tildelingen af støtten.

(63) I åbningsafgørelsen mindede Kommissionen om, at der ikke var anmodet om et kontrafaktisk scenario for den tildelte investeringsstøtte på grundlag af fritagede ordninger i henhold til forordning (EU) nr. 702/2014, fordi en sådan støtte skulle begrænses til SMV'er ([25]). Kommissionen rejste derfor tvivl om, hvorvidt støttemodtagerne, som var store virksomheder, og som modtog støtte på grundlag af en eller begge gruppefritagede ordninger (betragtning 62), rent faktisk havde fremsendt det kontrafaktiske scenario. ([26])

(64) Da fremlæggelsen af det kontrafaktiske scenario sammen med dokumentationen udgjorde en af betingelserne for, at der foreligger en tilskyndelsesvirkning for støtte til store virksomheder, konkluderede Kommission, at støtten, der er blevet tildelt store virksomheder før anmeldelsen af de to støtteordninger SA.50787 og SA.50837 ikke forekom at have en tilskyndelsesvirkning.

(65) Kommissionen rejste endvidere tvivl om, hvorvidt støtten, der er blevet tildelt store virksomheder før anmeldelsen af ordningerne SA.50787 og SA.50837, navnlig kriteriet vedrørende nettomeromkostninger i punkt 95-97 i 2014-retningslinjerne, er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Kommissionen fandt at, hvis der sandsynligvis ikke forelå et kontrafaktisk scenario ([27]), så ville de tjekkiske myndigheder ikke kunne sikre, at støttebeløbene svarede til nettomeromkostningerne ved gennemførelsen af investeringen i det berørte område, sammenlignet med et scenario uden støtte. ([28])

([23]) Ref.-nr. 3957-2/2018-SZEU-ZEMZP, Yderligere oplysninger fra de tjekkiske myndigheder og vedlagte meddelelser om indledning af administrativ procedure.
([24]) Jf. betragtning 104-114 i åbningsafgørelsen.
([25]) Jf. betragtning 115 i åbningsafgørelsen.
([26]) Jf. betragtning 115 i åbningsafgørelsen.
([27]) Jf. betragtning 115 i åbningsafgørelsen.
([28]) Jf. betragtning 121 i åbningsafgørelsen.

(66) I lyset af dette ræsonnement konkluderede Kommissionen i åbningsafgørelsen, at der herskede tvivl om, hvorvidt der forelå en tilskyndelsesvirkning, og hvorvidt støtten, der er blevet tildelt store virksomheder, før den blev godkendt af Kommissionen, er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet ([29]).

(67) På denne baggrund indledte Kommissionen proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, i TEUF, og den opfordrede alle tredjeparter, der kan være berørt af denne støtte, samt Tjekkiet, til at fremsætte sine bemærkninger. Samtidig opfordrede Kommissionen Tjekkiet til at fremlægge alle oplysninger, der kan bidrage til at vurdere støtten.

4. **BEMÆRKNINGER FRA TJEKKIET**

(68) I sine bemærkninger til åbningsafgørelsen bekræftede de tjekkiske myndigheder, at de to gruppefritagelsesordninger (SA.46621 (2016/XA) og SA.46972 (2016/XA)) var begrænset til at omfatte SMV'er, og de forklarede, at den eneste grund til også at tildele store virksomheder støtte var de tjekkiske myndigheders fejlagtige vurdering af disse støttemodtageres størrelse. De tjekkiske myndigheder anførte, at begrænsningen af støtten til SMV'er var præciseret med henvisning til artikel 14 i forordning (EU) nr. 702/2014 i det nationale retsgrundlag, og at det ikke var nødvendigt at gentage det i en anden form. De forklarede endvidere, at der forekom administrative fejl, hvorved visse store støttemodtagende virksomheder fejlagtigt var blevet betragtet som SMV'er på tidspunktet for tildelingen af støtten, og myndighedernes efterfølgende kontrol viste, at denne indledende vurdering var fejlagtig.

(69) Tjekkiet bekræftede, at man i januar 2019 havde indledt tilbagesøgningsprocedurer i forbindelse med tildeling af støtte til syv identificerede støttemodtagere, som var store virksomheder på tidspunktet for tildelingen af støtten. Disse tilbagesøgningsprocedurer vedrørte tildeling af støtte i henhold til én eller begge gruppefritagelser i 2016 og 2017.

(70) De tjekkiske myndigheder forklarede, at målet for det tjekkiske landbrugsministerium var kun at yde støtte til SMV'er i disse to år. Retsgrundlaget (de nationale regler for subsidieordningen) indeholdt en henvisning til artikel 14 i forordning (EU) nr. 702/2014, som begrænsede støtten til kun at omfatte SMV'er. Det indeholdt derfor ikke spørgsmål om relevante yderligere betingelser for store virksomheder (kontrafaktisk scenario, proportionalitetsprincippet).

(71) Samtidig fandt de tjekkiske myndigheder i deres bemærkninger til åbningsafgørelsen, at selv om der ikke foreligger et kontrafaktisk scenario og en vurdering heraf fra de nationale myndigheder, så kan der foreligge en tilskyndelsesvirkning af den støtte, som store virksomheder fejlagtigt er blevet tildelt.

(72) I den forbindelse gjorde de tjekkiske myndigheder gældende, at investeringer i omstrukturering af frugtplantager og vanding medfører høje omkostninger, som støttemodtagerne ikke ville foretage uden støtten. Efter de tjekkiske myndigheders opfattelse bekræftes dette af, at der fra 2018, hvor der ikke fandtes nogen godkendt støtteordning til fordel for store virksomheder, ikke var blevet plantet nye frugtplantager af store virksomheder, og at der heller ikke var foretaget investeringer i drypvandingsinfrastruktur. På denne baggrund fandt de tjekkiske myndigheder, at de store støttemodtagere, der havde modtaget støtte i 2016-2017 på grundlag af en eller begge gruppefritagede ordninger, ikke ville have gennemført investeringerne uden støtten.

(73) Tjekkiet mener derfor, at tilskyndelsesvirkningen de facto var til stede i disse tilfælde.

(74) Tilsvarende var denne støtte efter de tjekkiske myndigheders opfattelse forholdsmæssig, fordi det maksimale støttebeløb til investeringer i omstrukturering af frugtplantager var begrænset til 240 000 CZK pr. hektar, mens de faktiske omkostninger kunne nå op på ca. 500 000 CZK og derover for de store virksomheder. I betragtning af det maksimale støttebeløb mente de tjekkiske myndigheder, at selv uden vurderingen af det kontrafaktiske scenario kunne det antages, at projektets interne afkast var rimeligt, og at støtten ikke førte til en stigning over det sædvanlige niveau.

([29]) Jf. betragtning 116 og 122 i åbningsafgørelsen.

(75) Tjekkiet tilføjede endvidere, at situationen, hvor store virksomheder ikke investerer i beplantning af frugtplantager og i drypvandingsinfrastruktur, er meget negativ. De tjekkiske myndigheder forklarede, at der i lang tid har været en nedgang i de opdyrkede frugtplantagers areal i Tjekkiet med en høj og stigende procentdel af gamle frugtplantager til følge.

5. **BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER**

(76) Kommissionen modtog bemærkninger fra fem tredjeparter — alle støttemodtagere efter en eller begge støtteordninger. I overensstemmelse med artikel 1, litra h), i forordning (EU) 2015/1589 kan de derfor alle betragtes som interesserede parter.

(77) Alle disse fem støttemodtagere er berørt af den tilbagesøgningsprocedure, der er nævnt i betragtning 69. De øvrige to støttemodtagere, der var berørt af tilbagesøgningsprocedurerne (RBQ SADY s.r.o. og M + A + J s.r.o.), fremsatte ingen bemærkninger.

(78) Bemærkningerne fra disse fem støttemodtagere bekræftede, at:

1) Alle fem støttemodtagere angav i mindst én af deres støtteansøgninger i 2016 og 2017 deres status som stor virksomhed og ikke som en SMV på tidspunktet for tildelingen af støtten. I alle tilfælde fremgik deres status som stor virksomhed af den indsendte dokumentation, der ledsagede ID-ansøgningerne. De gjorde gældende, at det på det tidspunkt ikke var klart for dem, at støtten var begrænset til kun at omfatte SMV'er. De tilføjede, at det nationale retsgrundlag (»principper for udbetaling af støtte«, betragtning 16) ikke omfattede støttemodtagerens størrelse blandt betingelserne for støtteberettigelse.

2) Alle fem støttemodtagere forklarede, at myndigheden, der yder støtten (den statslige landbrugsinterventionsfond) foretog en efterfølgende kontrol, med hvilken det blev bekræftet, at støtten blev anvendt i overensstemmelse med dens mål, og at der ikke var tale om overtrædelser eller fejl.

3) I januar 2019 indledte det tjekkiske landbrugsministerium tilbagesøgningsprocedurer vedrørende syv støttemodtagere.

4) Det fremgik af tilbagesøgningsafgørelserne vedrørende de syv støttemodtagere, at de var blevet tildelt støtten i strid med EU-retten og det nationale retsgrundlag, hvoraf det fremgår, at en sådan støtte kun kunne ydes til mikrovirksomheder og SMV'er. Støttemodtagerne opfyldte ikke denne betingelse.

5) I september 2019 havde alle fem støttemodtagere, der havde fremsat bemærkninger til åbningsafgørelsen, hver især anlagt sag ved byretten i Prag med påstand om annullation af det tjekkiske landbrugsministeriums afgørelser vedrørende tilbagesøgning.

(79) Resumé af bemærkningerne til åbningsafgørelsen:

Bemærkninger fra POMONA Těšetice a.s. ([30])

(80) Pomona Těšetice a.s modtog støtte efter begge støtteordninger i december 2016.

(81) POMONA Těšetice a.s gjorde i sin forelæggelse gældende, at beslutningen om at tildele støtte skabte berettigede forventninger. Selskabet gør gældende, at støtten blev anvendt i overensstemmelse med det formål, der er fastsat i retsgrundlaget.

(82) Pomona Těšetice a.s forklarede, at det på grundlag af det nationale retsgrundlag (»principper for udbetaling af støtte«, betragtning 16) ikke var muligt at konkludere, at støtten skulle begrænses til alene at omfatte SMV'er. Selskabet gjorde gældende, at det korrekt angav sin størrelse som en stor virksomhed i støtteansøgningen.

(83) Pomona Těšetice a.s. medtog det kontrafaktiske scenario i forelæggelsen, hvor situationen uden støtten var forklaret, og bemærkede, at støtten var forholdsmæssig.

Bemærkninger fra ÚSOVSKO EKO s.r.o. ([31])

(84) ÚSOVSKO EKO s.r.o. modtog støtte til omstrukturering af frugtplantager (støtteordning SA.50787) i december 2016 og i december 2017.

([30]) a.s. = »akciová společnost« = aktieselskab.
([31]) s.r.o. = »společnost s ručením omezeným« = anpartsselskab.

(85) ÚSOVSKO EKO s.r.o. gjorde gældende, at selskabet havde handlet i god tro, og det påberåbte sig at have haft berettigede forventninger, idet selskabet i støtteansøgningerne for begge år korrekt angav sin status som en stor virksomhed. ÚSOVSKO EKO s.r.o. indsendte kopier af sine støtteansøgninger for begge år, som viser, at det kun var støtteansøgningen for 2017, som vedrørte spørgsmålet om støtteansøgerens størrelse. Selskabet angav sin størrelse som stor virksomhed.

(86) ÚSOVSKO EKO s.r.o. gør gældende, at landbrugsministeriets afgørelse om tilbagetrækning af støtte var ulovlig, da den i væsentlig grad var i strid med bestemmelserne om administrative procedurer.

(87) ÚSOVSKO EKO s.r.o. gør gældende, at der i det nationale retsgrundlag (»principper for udbetaling af støtte«, betragtning 16) i tiden mellem 2008 og 2018 ikke udtrykkeligt findes en betingelse om, at støttemodtagerne skal være SMV'er. I det nationale retsgrundlag defineredes støtteberettigede modtagere som »e erhvervsdrivende inden for landbrugsproduktion« ([32]). Ifølge ÚSOVSKO EKO s.r.o. henviste det nationale retsgrundlag først fra 2015 til artikel 14 i forordning (EU) nr. 702/2014 ([33]), men uden udtrykkeligt at udelukke store virksomheder fra gruppen af støtteberettigede modtagere. Desuden forblev definitionen af støtteberettigede modtagere uændret.

(88) Ifølge ÚSOVSKO EKO s.r.o var det tjekkiske landbrugsministerium i årene 2015-2017 ikke bekendt med, at store virksomheder ikke kunne tildeles investeringsstøtte på grundlag af forordning (EU) nr. 702/2014. Den udtrykkelige udelukkelse forekom først i det nationale retsgrundlag i 2018, og fra dette år har USOVSKO EKO s.r.o. ikke længere ansøgt om støtte.

(89) ÚSOVSKO EKO s.r.o. medtog det kontrafaktiske scenario i bemærkningen til Kommissionen og forklarede situationen uden støtten. Selskabet mener, at støtten havde en tilskyndelsesvirkning og var forholdsmæssig.

Bemærkninger fra ÚSOVSKO AGRO s.r.o.

(90) ÚSOVSKO AGRO s.r.o. modtog støtte efter begge støtteordninger i december 2017.

(91) ÚSOVSKO AGRO s.r.o. gjorde i sin forelæggelse gældende, at selskabet havde handlet i god tro og påberåbte sig at have haft berettigede forventninger, idet selskabet i begge støtteansøgninger korrekt angav sin status som stor virksomhed. ÚSOVSKO AGRO s.r.o. indsendte kopier af sine støtteansøgninger. I begge tilfælde angav selskabet sin størrelse som stor virksomhed.

(92) ÚSOVSKO AGRO s.r.o. er af den opfattelse, at landbrugsministeriets afgørelse om tilbagetrækning af støtte var ulovlig, da den i væsentlig grad var i strid med bestemmelserne om administrative procedurer.

(93) Ligesom de øvrige støttemodtagere, der fremsatte deres bemærkninger til åbningsafgørelsen, gjorde ÚSOVSKO AGRO s.r.o. også gældende, at der i det nationale retsgrundlag (»principper for udbetaling af støtte«, betragtning 16) i tiden mellem 2008 og 2018 ikke udtrykkeligt findes en betingelse om, at støttemodtagerne skal være SMV'er. I det nationale retsgrundlag defineredes støtteberettigede modtagere som »et erhvervsdrivende inden for landbrugsproduktion« ([34]). Det nationale retsgrundlag henviste først fra 2015 til artikel 14 i forordning (EU) nr. 702/2014, men uden udtrykkeligt at udelukke store virksomheder fra støtteberettigede modtagere. Desuden forblev definitionen af støtteberettigede modtagere uændret.

(94) Ifølge ÚSOVSKO AGRO s.r.o var det tjekkiske landbrugsministerium i årene 2015-2017 ikke bekendt med, at store virksomheder ikke kunne tildeles støtte på grundlag af forordning (EU) nr. 702/2014. Sådan udtrykkelig udelukkelse forekom først i det nationale retsgrundlag i 2018, og fra dette år har ÚSOVSKO AGRO s.r.o. ikke længere ansøgt om støtte.

(95) ÚSOVSKO AGRO s.r.o. medtog det kontrafaktiske scenario i forelæggelsen og forklarede situationen uden støtten. Selskabet mener, at støtten havde en tilskyndelsesvirkning og var forholdsmæssig.

([32]) § 2 i lov nr. 513/1991 sml., senere lov nr. 89/2012 sml., § 420.

([33]) Artikel 14 i forordning (EU) nr. 702/2014: »Støtte til investeringer i materielle og immaterielle aktiver i landbrugsbedrifter med henblik på primær landbrugsproduktion«.

([34]) § 2 i lov nr. 513/1991 sml., senere lov nr. 89/2012 sml., § 420.

Bemærkninger fra SADY CZ s.r.o.

(96) Sady CZ s.r.o. modtog støtte efter begge støtteordninger i december 2017.

(97) Sady CZ s.r.o. indsendte kopier af sine støtteansøgninger. I én støtteansøgning var det korrekt angivet, at selskabet var en stor virksomhed. Ifølge den anden støtteansøgning var selskabet en mellemstor virksomhed. Sady CZ s.r.o. forklarede denne uoverensstemmelse med en administrativ fejl og underbyggede denne forklaring med udskriften fra selskabsregistret, som var vedhæftet begge støtteansøgninger, og som viste, at der var tale om en stor virksomhed.

(98) Da størrelsen på en virksomhed var korrekt angivet i (én) støtteansøgning, gør SADY CZ s.r.o. gældende, at Kommissionen i åbningsafgørelsen fejlagtigt havde anført, at de tjekkiske myndigheder »ydede støtte til store virksomheder, som de anså for at være SMV'er«. Ifølge SADY CZ s.r.o. var de tjekkiske myndigheder faktisk bekendt med, at støtten var blevet tildelt en stor virksomhed, som det udtrykkeligt fremgik af støtteansøgningen. De tjekkiske myndigheder kunne derfor ikke have betragtet denne støttemodtager som en SMV.

(99) Ifølge SADY CZ s.r.o. kontrollerede de tjekkiske myndigheder gentagne gange, at betingelserne for tildeling af støtten var opfyldt.

(100) Sady CZ s.r.o. anførte i bemærkningen til åbningsafgørelsen, at det nationale retsgrundlag (»principper for udbetaling af støtte«, betragtning 16) ikke omfattede støttemodtagerens størrelse som en betingelse for støtteberettigelse.

(101) Sady CZ s.r.o. gjorde i bemærkningen til åbningsafgørelsen gældende, at støtten ikke desto mindre havde en tilskyndelsesvirkning og var forholdsmæssig, og at det var efterprøvet af de tjekkiske myndigheder, at disse to betingelser var opfyldt. Sady CZ s.r.o. hævdede, at selskabet, før det ansøgte om støtte, udarbejdede et internt dokument med overskriften »Investeringsplan med henblik på fornyelse af frugtplantager«, hvori det vurderede projektets rentabilitet og dokumenterede støttens tilskyndelsesvirkning og proportionalitet (på grundlag af internt afkast, nettonutidsværdi, indeksrentabilitet og tilbagebetalingsperiode). Dette dokument var imidlertid ikke indsendt til myndigheden, der yder støtten. Sady CZ s.r.o. medtog dette dokument i sin bemærkning til Kommissionen. Sady CZ s.r.o. fastholder, at det ikke kan straffes for de tjekkiske myndigheders administrative fejl.

(102) Under henvisning til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014 antydede SADY CZ s.r.o., at støtte modtaget på grundlag af de to gruppefritagede ordninger kunne betragtes som ad hoc-støtte til store virksomheder på grundlag af den nævnte artikel.

Bemærkninger fra Lužanská Zemědělská a.s.

(103) Lužanská Zemědělská a.s. modtog støtte til omstrukturering af frugtplantager i 2016 og 2017.

(104) Lužanská Zemědělská a.s. gjorde gældende, at formularen til ansøgning om støtte i 2016 ikke indeholdt noget spørgsmål om en ansøgers størrelse, og at selskabet derfor ikke kunne angive sin størrelse som en stor virksomhed. I 2017 indeholdt formularen til ansøgning om støtte allerede dette spørgsmål, og Lužanská Zemědělská a.s. blev korrekt angivet som en stor virksomhed. Begge år indsendte selskabet også en udskrift fra selskabsregistret, som viste selskabets ejerskabsstruktur.

(105) Ligesom andre tredjeparter, der fremsatte deres bemærkninger til åbningsafgørelsen, påpegede Lužanská Zemědělská a.s. også, at det nationale retsgrundlag (»principper for udbetaling af støtte«, betragtning 16) ikke omfattede støttemodtagerens størrelse blandt betingelserne for støtteberettigelse. Med henvisning til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014 gør Lužanská Zemědělská a.s. desuden gældende, at denne forordning udtrykkeligt tillod støtte til store virksomheder. I henhold til den nøjagtige ordlyd af principperne for udbetaling af støtte var støtteberettigede således »en erhvervsdrivende, der er aktiv inden for landbrugsproduktion« (uden yderligere begrænsning af ansøgerens størrelse).

(106) Ifølge Lužanská Zemědělská a.s. havde Kommissionen i åbningsafgørelsen fejlagtigt anført, at de tjekkiske myndigheder »ydede støtte til store virksomheder, som de anså for at være SMV'er«. De tjekkiske myndigheder var faktisk bekendt med, at en stor virksomhed var tildelt støtte — fordi størrelsen af Lužanská Zemědělská a.s. udtrykkeligt var angivet i støtteansøgningen for 2017, og i 2016 fremgik det tydeligt af det indsendte udskrift fra selskabsregistret.

(107) Lužanská Zemědělská a.s. gør endvidere gældende, at selv om selskabet i formularen til ansøgning om støtte for 2017 havde angivet sin størrelse som en stor virksomhed, og myndighederne burde have været bekendt med selskabets status af stor virksomhed ud fra de ledsagende dokumenter, så var det formelt set ikke en stor virksomhed på det tidspunkt, hvor støtteansøgningerne blev indgivet i 2016 og 2017. Dette skyldes følgende forhold:

a) Lužanská Zemědělská a.s. blev en del af Agrofert ([35]) i juli 2016, og i overensstemmelse med ordlyden af artikel 4, stk. 2, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014 mistede selskabet derfor ikke sin SMV-status, da det ansøgte om støtte i september 2016 og derefter i september 2017.

b) Lužanská Zemědělská a.s. gjorde i sin bemærkning til åbningsafgørelsen gældende, at denne artikel ikke må fortolkes i strid med dens ordlyd, da en sådan fortolkning ville være i strid med de grundlæggende krav til retssikkerheden for adressaterne i henhold til EU-retten, og det henviser med henblik herpå til dommen i sag C-310/98, Met-Trans, præmis 32. ([36])

c) Lužanská Zemědělská a.s. gjorde endvidere gældende at have haft berettigede forventninger, da støtten efter selskabets opfattelse var forholdsmæssig og havde en tilskyndelsesvirkning. Ifølge selskabet har de tjekkiske myndigheder gentagne gange kontrolleret, at betingelserne for tildeling af støtten var opfyldt.

(108) Lužanská Zemědělská a.s. gentager, at selskabet ikke kan straffes for, at de tjekkiske myndigheder ikke har anmodet om et kontrafaktisk scenario. Selskabet gør gældende, at det var i stand til at fremlægge sin interne analyse, før støtten blev tildelt, og at det ville være en »*meget formalistisk tilgang, som fuldstændig ville se bort fra den økonomiske virkelighed og frem for alt formålet, hvortil støtten i praksis ydes*«.

(109) Selskabet medtog den finansielle analyse og rentabilitetsanalysen af investeringsprojektet i sin bemærkning. Kommissionen bemærker, at disse dokumenter er dateret den 11. marts 2021, dvs. efter at støtten blev tildelt, og efter at støttebeslutningerne blev tilbagekaldt af den myndighed, der yder støtten, og tilbagesøgningsproceduren blev indledt. Denne dato falder sammen med datoen for fremsættelsen af bemærkningerne til åbningsafgørelsen, og der er ingen angivelse af, hvornår den rent faktisk blev udarbejdet.

(110) Lužanská Zemědělská a.s. gjorde også gældende, at en sådan støtte i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014 også kunne tildeles store virksomheder som ad hoc-støtte.

6. **FREMSENDELSE AF TREDJEPARTERS BEMÆRKNINGER TIL TJEKKIET**

(111) I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2015/1589 fremsendte Kommissionen tredjeparternes bemærkninger til Tjekkiet ved brev af 25. april 2022, og den opfordrede Tjekkiet til at fremsætte bemærkninger hertil senest en måned efter datoen for det nævnte brev.

(112) De tjekkiske myndigheder svarede i et brev af 23. maj 2022 og indsendte derefter yderligere oplysninger ved brev af 24. august 2022.

(113) I det første brev af 23. maj 2022 bekræftede Tjekkiet, at de argumenter, som tredjeparterne havde fremført, i høj grad svarede til dem, som de havde fremført ved sagens behandling ved den nationale domstol, som de alle havde indledt i forhold til det tjekkiske landbrugsministeriums tilbagesøgningsafgørelser.

([35]) Stor virksomhed.

([36]) Dom af 23. marts 2000, »Met-Trans«, forenede sager C-310/98 og C-406/98, EU:C:2000:154, præmis 32.

(114) Tjekkiet var enig i tredjeparternes argument om, at støtten var anvendt til dens formål, på trods af, at støtten blev tildelt store virksomheder, der ikke var støtteberettigede i henhold til gruppefritagelsesordningerne, og på et tidspunkt, hvor der ikke blev anmeldt støtte til store virksomheder. De tjekkiske myndigheder var også enige i, at støtten havde en tilskyndelsesvirkning på trods af, at der ikke forelå et kontrafaktisk scenario, fordi sådanne investeringer ikke ville være blevet gennemført uden støtte, hovedsagelig på grund af deres høje omkostninger. De tjekkiske myndigheder gentog også, at selv om der ikke var foretaget en vurdering af det kontrafaktiske scenario, var projekternes interne afkast rimeligt, og støtten førte ikke til en stigning over det sædvanlige niveau.

(115) Hvad angår indberetningen om, at der ikke forelå nogen udtrykkelig begrænsning for størrelsen af støtteberettigede modtagere i det nationale retsgrundlag, gentog Tjekkiet, at hensigten med og betydningen af retsgrundlaget var udelukkende at yde støtte til SMV'er. Med henblik herpå blev støtten ifølge det nationale retsgrundlag i 2016 og 2017 tildelt på grundlag af artikel 14 i forordning (EU) nr. 702/2014, dvs. at det følger heraf, at støtten kun kunne ydes til SMV'er. De tjekkiske myndigheder påpegede, at ingen af de støttemodtagere, der var berørt af tilbagesøgningen af støtten, anfægtede, at de var store virksomheder, hvorfor de tjekkiske myndigheder indledte tilbagesøgningsprocedurerne.

(116) Med hensyn til status på de syv sager til behandling ved den nationale domstol oplyste de tjekkiske myndigheder, at byretten i Prag på tidspunktet for det pågældende brev allerede havde truffet afgørelse og afvist påstandene i fem af sagerne. To sagsøgere (Sady CZ s.r.o. og Lužanská Zemědělská a.s.) frafaldt deres påstande. I én verserende sag (RBQ SADY s.r.o.) afventes Domstolens afgørelse.

(117) De tjekkiske myndigheder forklarede, at det i alle de afsagte domme var byretten i Prags opfattelse, at landbrugsministeriet havde truffet tilbagesøgningsafgørelserne med rette. Samtidig henviste Domstolen til § 15, stk. 3, litra c), i lov nr. 218/2000 sml. om budgetregler, som var gældende på det tidspunkt, hvor tilbagesøgningsproceduren blev indledt. Ifølge denne bestemmelse kan der ikke træffes afgørelse om tilbagebetaling af et subsidie, der allerede er udbetalt til støttemodtageren, hvis årsagen til tilbagesøgningen var, at støtten er blevet tildelt i strid med EU-retten eller national ret. Byretten i Prag fandt således, at selv om landbrugsministeriet var forpligtet til at indlede procedurer med henblik på tilbagesøgning af støtten, så er § 15, stk. 3, litra c), i lov nr. 218/2000 sml., således som den var gældende på det tidspunkt, hvor tilbagesøgningen blev indledt, til hinder for, at ministeriet kan foretage faktisk tilbagesøgning af en sådan støtte.

(118) I brevet af 24. august 2022 har de tjekkiske myndigheder forklaret, at § 15, stk. 3, i lov nr. 218/2000 sml. blev ændret pr. 1. januar 2022 og litra c) udgik.

(119) De tjekkiske myndigheder fastholdt imidlertid, at retssikkerhedsprincippet, som fastslået af byretten i Prag, uanset ændringen, er til hinder for tilbagesøgning af den tildelte støtte, da ændringen af lov nr. 218/2000 sml. ikke kan anvendes med tilbagevirkende kraft.

7. **RETLIG VURDERING AF STØTTEN**

7.1. **Vurdering af, om der er tale om statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF**

(120) Det hedder i artikel 107, stk. 1, i TEUF, at »[b]ortset fra de i traktaten hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.

121) I sin åbningsafgørelse ([37]) nåede Kommissionen til den foreløbige konklusion, at betingelserne i artikel 107, stk. 1, i TEUF var opfyldt, og derfor udgjorde de anmeldte ordninger SA.50787 og SA.50837 statsstøtte efter denne artikel.

(122) Denne foreløbige konklusion blev ikke draget i tvivl i nogen af bemærkningerne fra tredjeparter og fra Tjekkiet. Desuden anmeldte Tjekkiet selv ordningerne som statsstøtteforanstaltninger.

([37]) Jf. betragtning 58-62 i åbningsafgørelsen.

(123) En foranstaltning udgør således støtte efter denne artikel, hvis følgende betingelser alle er opfyldt: i) Foranstaltningen skal kunne tilregnes staten og være finansieret ved hjælp af statsmidler, ii) den skal give modtageren en fordel, iii) denne fordel skal være selektiv, og iv) foranstaltningen skal fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

(124) Da de anmeldte støtteforanstaltninger er reguleret af en retsakt, på grundlag af hvilken der uden yderligere gennemførelsesforanstaltninger (betragtning 16) kan ydes individuel støtte til virksomheder, som inden for denne retsakt defineres generelt og abstrakt (afsnit 2.2.3, 2.2.4, 2.3 og 2.4), finder Kommissionen, at de udgør støtteordninger efter punkt 35, nr. 4, i 2014-retningslinjerne. Ordningerne kan kun anses som forenelige med det indre marked, hvis de omfattes af en af undtagelserne i TEUF (se også afsnit 7.2).

(125) Ordningerne kan tilregnes staten, da de er baseret på de retsakter, som er beskrevet i betragtning 16, og gennemføres af statens myndigheder (betragtning 19). De betales over statsbudgettet, dvs. gennem statsmidler (betragtning 19).

(126) Ordningerne giver modtagerne en fordel i form af direkte tilskud (betragtning 19). Ordningerne fritager således de modtagere for omkostninger, som de ville skulle afholde under normale markedsvilkår.

(127) Ordningerne er selektive, idet der kun sker tildeling af støtte til visse virksomheder, navnlig til virksomheder, der er aktive inden for primær landbrugsproduktion.

(128) I henhold til Domstolens retspraksis kan støtte til en virksomhed påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, når denne virksomhed er aktiv på et marked med samhandel inden for EU ([38]). Støttemodtagerne driver virksomhed i sektoren for primær landbrugsproduktion, hvor samhandlen inden for EU finder sted ([39]). Denne sektor er åben for konkurrence på EU-plan og kan derfor blive påvirket af enhver foranstaltning til fremme af produktionen i en eller flere medlemsstater. Ordningen kan følgelig fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

(129) Kommissionen bekræfter derfor sine foreløbige konklusioner i betragtning 58-62 i åbningsafgørelsen og gentager, at den støtte, der er blevet tildelt i henhold til de to ordninger, udgør statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF.

7.2. **Er der tale om ordninger?**

(130) I henhold til artikel 1, litra d), i forordning (EU) 2015/1589 defineres »støtteordning« som enhver retsakt, på grundlag af hvilken der uden yderligere gennemførelsesforanstaltninger kan ydes individuel støtte til virksomheder, som inden for denne retsakt defineres generelt og abstrakt.

(131) I sin åbningsafgørelse ([40]) konkluderede Kommissionen også foreløbigt, at både støtteforanstaltning SA.50787 og SA.50837 udgjorde ordninger i henhold til denne definition og punkt 35, nr. 4, i 2014-retningslinjerne, idet deres retsgrundlag ikke kræver yderligere gennemførelsesforanstaltninger for tildeling af støtten og identificerede støttemodtagerne generelt og abstrakt. Det samme retsgrundlag og den samme konklusion om, at der fandtes ordninger, finder anvendelse på de gruppefritagede støtteordninger SA.46621 (2016/XA) og SA.46972 (2016/XA), som var gældende på de tidspunkter i 2016 og 2017, hvor støtten til store virksomheder ulovligt blev tildelt.

(132) Med hensyn til at støtteforanstaltningerne udgør støtte, gjorde to tredjeparter — SADY CZ s.r.o. (betragtning 102) og Lužanská Zemědělská a.s. (betragtning 110) — gældende, at den støtte, de var blevet tildelt, faktisk udgjorde ad hoc-støtte i henhold til artikel 6, stk. 3, iforordning (EU) nr. 702/2014.

(133) Med hensyn til dette argument minder Kommissionen indledningsvis om definitionen af ad hoc-støtte. I henhold til artikel 2, stk. 13, i forordning (EU) nr. 702/2014 forstås ved »ad hoc-støtte« støtte, der ikke tildeles inden for rammerne af en støtteordning.

([38]) Se navnlig dom af 13. juli 1988, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, C-102/87, EU:C:1988:391.
([39]) I 2022 udgjorde EU's handel med landbrugsfødevarer i alt 401,5 mia. EUR i løbet af året (Kilde: Eurostat).
([40]) Jf. betragtning 63 i åbningsafgørelsen.

(134) I den foreliggende sag bemærker Kommissionen imidlertid, at den støtte, som SADY CZ s.r.o. og Lužanská Zemědělská a.s. har modtaget, er blevet tildelt på grundlag af de nationale regler i subsidieordningen (det i betragtning 16 nævnte retsgrundlag) uden yderligere gennemførelsesforanstaltninger. Faktisk blev støtten til store virksomheder fejlagtigt tildelt inden for rammerne af de gruppefritagelsesordninger, som reelt kun SMV'er havde adgang til. Ingen individuel ad hoc-støtte til store virksomheder var anmeldt til Kommissionen, før disse støttemodtagere fik tildelt støtten. Den eneste anmeldelse, der vedrørte store virksomheder, var, da Tjekkiet anmeldte ordningerne SA.50787 og SA.50837, efter tildelingen af støtten til store virksomheder havde fundet sted. Støtten til store virksomheder i 2016 og 2017 var også baseret på det samme nationale retsgrundlag, som gjaldt for gruppefritagelsesordningerne, og som også blev nævnt senere i anmeldelsen af ordningerne SA.50787 og SA.50837. Med andre ord er støtten efter disse anmeldte ordninger tidligere blevet gennemført, mens der ikke blev anmeldt nogen ad hoc-støtte eller ordning til Kommissionen, før de blev gennemført, og de var heller ikke omfattet af gruppefritagelsen i forordning (EU) nr. 702/2014 af de grunde, der er anført nedenfor (betragtning 138-164).

(135) Det nationale retsgrundlag indeholder de væsentlige elementer i støtten (støtteberettigede omkostninger og støtteintensiteter) og definerer støttemodtagerne abstrakt og generelt. På dette grundlag tildelte de tjekkiske myndigheder støtte til støttemodtagerne uden nogen skønsmargen, hvilket gav dem mulighed for at påvirke de væsentlige elementer af støtten og de dertil knyttede støttebetingelser. I lyset af de tjekkiske myndigheders forklaring (betragtning 68) mener Kommissionen, at tildeling af støtte til store virksomheder på grundlag af de gruppefritagede ordninger var resultatet af den administrative fejl og ikke af udøvelsen af skønsmæssige beføjelser.

(136) Kommissionen konkluderer derfor, at den ulovlige støtte, som store virksomheder er blevet tildelt før anmeldelsen af ordning SA.50787 og SA.50837, men i overensstemmelse med deres retsgrundlag og på lige vilkår som den støtte, SMV'er er blevet tildelt i medfør af dette retsgrundlag, blev tildelt inden for rammerne af to støtteordninger efter artikel 1, litra d), i forordning (EU) 2015/1589. Kommissionen godtager derfor ikke argumentet fra SADY CZ s.r.o. og Lužanská Zemědělská a.s. om, at den støtte, de var blevet tildelt, kunne udgøre ad hoc-støtte i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014 (se også betragtning 142-164).

(137) Under alle omstændigheder anser Kommissionen ikke ad hoc-støtte, som ikke opfylder alle forenelighedsbetingelserne i forordning (EU) nr. 702/2014, for at være forenelig (se betragtning 149-161).

7.3. **Betegnelse af ordningerne som ulovlig støtte**

(138) I sin åbningsafgørelse fandt Kommissionen, at støtten var blevet tildelt store virksomheder uden i forvejen at have givet Kommissionen meddelelse herom i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF. ([41]) Samtidig fandtes støtten, der var blevet tildelt store virksomheder, ikke at være forenelig med de gruppefritagede ordninger, idet artikel 14 i forordning (EU) nr. 702/2014 kun gælder for SMV'er. Det var derfor Kommissionens foreløbige opfattelse, at en sådan støtte til store virksomheder udgjorde ny støtte, som var ulovlig i henhold til artikel 1, litra f, i forordning (EU) 2015/1589.

(139) I deres bemærkninger til åbningsafgørelsen bekræftede både Tjekkiet og tredjeparterne, at støtten var blevet tildelt visse store virksomheder før anmeldelsestidspunktet for støtteordning SA.50787 og SA.50837 til Kommissionen.

(140) Kommissionen minder om, at to tredjeparter — SADY CZ s.r.o. (betragtning 102) og Lužanská Zemědělská a.s. (betragtning 110) antydede, at den støtte, de var blevet tildelt, faktisk udgjorde ad hoc-støtte i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014. Efter deres opfattelse ville en sådan støtte derfor ikke betragtes som ulovlig støtte, da gruppefritagelsesordningerne var offentliggjort i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 702/2014.

([41]) Jf. betragtning 64-65 i åbningsafgørelsen.

(141) Med henblik på en bedømmelse af denne påstand henviser Kommissionen til artikel 3 i forordning (EU) nr. 702/2014, som fastsætter betingelserne for fritagelse af støtte fra anmeldelsespligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF. Ifølge den nævnte artikel var støtteordninger, individuel støtte tildelt i henhold til støtteordninger og ad hoc-støtte forenelige med det indre marked efter traktatens artikel 107, stk. 2 eller 3, og de var fritaget fra anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, når støtten opfylder alle betingelserne i kapitel I i nævnte forordning samt de særlige betingelser for den relevante kategori af støtte i kapitel III i nævnte forordning.

(142) Kommissionen vurderer derfor, hvorvidt støtten, som SADY CZ s.r.o. og Lužanská Zemědělská a.s og tilsvarende også andre store virksomheder er blevet tildelt, kan betragtes som ad hoc-støtte på grundlag af artikel 1 og 6 i forordning (EU) nr. 702/2014.

7.3.1. *Omfanget af modtagere i henhold til forordning (EU) nr. 702/2014*

(143) I artikel 1 i forordning (EU) nr. 702/2014 fastsættes forordningens anvendelsesområde.

(144) I henhold til artikel 1, stk. 1, litra a), i), i forordning (EU) nr. 702/2014 fandt forordningen anvendelse på støtte til mikrovirksomheder, små virksomheder og mellemstore virksomheder (SMV), der er aktive i landbrugssektoren, nærmere betegnet inden for primær landbrugsproduktion, forarbejdning af landbrugsprodukter og afsætning af landbrugsprodukter, idet artikel 14, 15, 16, 18 og 23 samt artikel 25-28 dog alene fandt anvendelse på SMV'er, der beskæftiger sig med primær landbrugsproduktion.

(145) Kommissionen minder om, at artikel 14 i forordning (EU) nr. 702/2014 fastsatte betingelserne for støtte til investeringer med henblik på primær landbrugsproduktion både for gruppefritaget ordning SA.46621 (2016/XA) og SA.46972 (2016/XA). Som nævnt ovenfor (betragtning 134) blev støtten til store virksomheder fejlagtigt tildelt af de tjekkiske myndigheder inden for rammerne af de gruppefritagelsesordninger, som SMV'er reelt kun havde adgang til. Støtten til store virksomheder i 2016 og 2017 var også baseret på det samme nationale retsgrundlag, som gjaldt for gruppefritagelsesordningerne, og som også blev nævnt senere i anmeldelsen af ordningerne SA.50787 og SA.50837. Med andre ord er støtten efter disse anmeldte ordninger blevet gennemført tidligere, mens der ikke er blevet anmeldt nogen ad hoc-støtte eller ordning til Kommissionen, før de blev gennemført, og de var heller ikke omfattet af gruppefritagelsen i forordning (EU) nr. 702/2014 af de nedenfor anførte grunde.

(146) I henhold til artikel 1, stk. 1, litra b)-e), i Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 kan følgende kategorier af støtte tildeles alle virksomheder uden at sætte begrænsninger for størrelsen:

»b) støtte til investeringer i bevarelse af kultur- og naturarv på landbrugsbedrifter

c) støtte til at råde bod på skader forårsaget af naturkatastrofer i landbrugssektoren

d) støtte til forskning og udvikling i landbrugs- og skovbrugssektoren

e) støtte til skovbrug.«

(147) For så vidt angår andre kategorier af støtte, der er omfattet af forordning (EU) nr. 702/2014, indeholder artikel 1, stk. 1, litra a), i), i forordning (EU) nr. 702/2014 ikke nogen undtagelse fra begrænsningen af støtte til SMV'er i henhold til artikel 14, 15, 16, 18, 23 og artikel 25-28.

(148) Det følger heraf, at kun de kategorier af støtte, som er angivet i artikel 1, litra b)-e), i forordning (EU) nr. 702/2014 kunne tildeles store virksomheder, enten på grundlag af den gruppefritagede ordning eller som ad hoc-støtte. Alle andre former for støtte, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde, herunder artikel 14, var begrænset til SMV'er. Dette er i sig selv tilstrækkeligt til at afvise påstanden om at betegne støtten til store virksomheder som ad hoc-støtte efter forordning (EU) nr. 702/2014.

(149) Kommissionen minder endvidere om, at i henhold til artikel 3 i forordning (EU) nr. 702/2014, er støtteordninger, der ydes inden for rammerne af sådanne ordninger, og ad hoc-støtte forenelige med det indre marked efter traktatens artikel 107, stk. 2 eller 3, og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, når støtten opfylder alle gældende betingelser i nævnte forordning.

(150) I henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 702/2014 fandt Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 kun anvendelse på støtte, der havde en tilskyndelsesvirkning.

(151) I henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 702/2014 ansås støtte for at have tilskyndelsesvirkning, hvis modtageren før projektets eller aktivitetens påbegyndelse har indgivet en skriftlig støtteansøgning til den pågældende medlemsstat.

(152) I åbningsafgørelsen satte Kommissionen ikke spørgsmålstegn ved, om støtteansøgningerne var indgivet korrekt, og undersøgelsen bekræftede, at denne betingelse var opfyldt, og at der ikke var tildelt støtte uden støtteansøgningen forud for sådan tildeling.

(153) I henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014 blev tildeling af ad hoc-støtte til store virksomheder anset for at have en tilskyndelsesvirkning, hvis medlemsstaten, ud over at sikre, at betingelsen i stk. 2 [i nævnte artikel] var opfyldt, før tildeling af den pågældende ad hoc-støtte, kontrollerede, at det af dokumentationen udarbejdet af støttemodtageren fremgik, at støtten ville føre til en eller flere af de situationer, der er anført i stk. 3, litra a)-d), i nævnte artikel.

(154) I henhold til betragtning 24 i forordning (EU) nr. 702/2014 skulle medlemsstaten — for så vidt angår ad hoc-støtte, der er omfattet af nævnte forordning, og som tildeles en støttemodtager, der er en stor virksomhed — ud over at kontrollere overholdelse af betingelserne om tilskyndelsesvirkning, der gælder for SMV'er, sikre, at støttemodtageren i et internt dokument før støtteansøgningen havde analyseret det støttede projekts eller den støttede aktivitets levedygtighed med og uden støtte. Medlemsstaten skulle kontrollere, at det interne dokument godtgjorde, at der var sket en væsentlig forøgelse af projektets eller aktivitetens størrelse eller omfang, en væsentlig forøgelse af det samlede beløb, støttemodtageren havde afsat til det projekt eller den aktivitet, hvortil støtten var tildelt, eller en væsentligt hurtigere gennemførelse af det pågældende projekt eller den pågældende aktivitet. Det burde desuden have været muligt at godtgøre en tilskyndelsesvirkning på basis af, at investeringsprojektet eller aktiviteten ikke ville være blevet gennemført som sådant i det pågældende landdistrikt uden støtten.

(155) Efter Kommissionens opfattelse svarede dokumentet, der er beskrevet i betragtning 24 i forordning (EU) nr. 702/2014, og som der blev anmodet om i henhold til artikel 6, stk. 3, i nævnte forordning, faktisk i det væsentlige til det kontrafaktiske scenario. I lighed med det kontrafaktiske scenario havde medlemsstaten desuden pligt til, før den tildeler ad hoc-støtten, at kontrollere, at det af dokumentationen udarbejdet af støttemodtageren fremgik, at støtten ville føre til en eller flere af de situationer, der er anført i stk. 3, litra a)-d), i nævnte artikel.

(156) I åbningsafgørelsen udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt de støttemodtagere, som var store virksomheder på tidspunktet for tildelingen af støtten, havde indsendt det kontrafaktiske scenario. ([42])

(157) I løbet af undersøgelsen afgav de tjekkiske myndigheder ingen oplysninger, som kunne give anledning til at tro, at de, før støtten blev tildelt, havde kontrolleret, om det af dokumentationen udarbejdet af støttemodtageren fremgik, at støtten opfyldte betingelserne i artikel 6, stk. 3, litra a)-d), i forordning (EU) nr. 702/2014. De tjekkiske myndigheders tidligere forklaring om, at støtten blev tildelt visse store virksomheder, fordi de fejlagtigt blev betragtet som SMV'er, bekræfter efter Kommissionens opfattelse snarere, at de særlige betingelser for støtte til store virksomheder ikke var blevet anvendt i dette tilfælde.

([42]) Jf. betragtning 115 i åbningsafgørelsen.

(158) Sady CZ s.r.o. og Lužanská Zemědělská a.s., de to støttemodtagere, der påberåbte sig argumentet om ad hoc-støtte i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014, præciserede ikke, om de indsendte de interne dokumenter, som kræves i henhold til artikel 6, stk. 3, i nævnte forordning med henblik på de nationale myndigheders forudgående vurdering. De fremsendte imidlertid begge kopier af deres støtteansøgninger til Kommissionen, hvilket gør det muligt at konkludere, at denne dokumentation ikke var medtaget i støtteansøgningerne. Det samme gælder for alle andre store virksomheder, der fremsatte bemærkninger til åbningsafgørelsen. De tjekkiske myndigheder præciserede ikke i deres bemærkninger, hvorvidt de havde indhentet de interne dokumenter, som kræves i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014 med henblik på den forudgående vurdering. De begrænsede sig til at indtage det synspunkt, at støtten, der blev tildelt store virksomheder, opfyldte kriteriet om tilskyndelsesvirkning og var forholdsmæssig (betragtning 71-74). Kommissionen konkluderer derfor, at medlemsstaternes myndigheder ikke på forhånd har kontrolleret overholdelsen af artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014.

(159) I henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 702/2014 blev foranstaltninger i form af skattefordele, uanset stk. 2 og 3 i nævnte artikel, anset for at have en tilskyndelsesvirkning, forudsat at betingelserne i nævnte stykke var opfyldt. Støtten, der er genstand for undersøgelsen, er tildelt som et direkte tilskud og ikke som en skattefordel. Denne undtagelse fandt derfor ikke anvendelse.

(160) Undtagelsen fra en tilskyndelsesvirkning i artikel 6, stk. 5, i forordning (EU) nr. 702/2014, hvoraf fremgår de støttekategorier, for hvilke kravet om tilskyndelsesvirkning ikke gælder, eller for hvilke en tilskyndelsesvirkning formodedes at bestå, fandt heller ikke anvendelse. Støtte til investeringer var ikke omfattet af denne undtagelse.

(161) På denne baggrund konkluderer Kommissionen, at betingelserne i artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014 ikke var opfyldt, og derfor kunne forordning (EU) nr. 702/2014 ikke finde anvendelse på denne støtte i overensstemmelse med artikel 3 i nævnte forordning.

(162) Kommissionen godtager derfor ikke argumentet fra SADY CZ s.r.o. og Lužanská Zemědělská a.s. om, at støtten, de (eller andre store virksomheder) var blevet tildelt, udgjorde ad hoc-støtte i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 702/2014.

7.3.2. *Konklusion*

(163) Da en sådan støtte ikke opfyldte alle betingelserne i kapitel I i forordning (EU) nr. 702/2014, kunne den i overensstemmelse med artikel 3 i nævnte forordning ([43]) ikke fritages for anmeldelsespligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF.

(164) Kommissionen konkluderer, at de tjekkiske myndigheder ikke har opfyldt deres forpligtelse i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF, fordi de tildelte visse støttemodtagere investeringsstøtte, før den blev meddelt og godkendt af Kommissionen. Kommissionen fastholder derfor, at en sådan støtte skal betragtes som ulovlig støtte i henhold til artikel 1, litra f), i forordning (EU) 2015/1589.

7.4. **Støttens forenelighed med det indre marked**

(165) I henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF kan støtte anses for at være forenelig med det indre marked, hvis den fremmer udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske områder, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(166) I sin åbningsafgørelse foretog Kommissionen en detaljeret undersøgelse af foreneligheden af de to ordninger SA.50787 og SA.50837 (herunder den støtte, som allerede er blevet tildelt store virksomheder) med ([44]) EU-statsstøttereglerne, som var gældende på daværende tidspunkt. I den foreliggende sag var disse del I (»Fælles vurderingsprincipper«) og del II, kapitel 1.1.1.1. (»Støtte til investeringer i materielle og immaterielle aktiver i landbrugsbedrifter med henblik på primær landbrugsproduktion«) i 2014-retningslinjerne, som var gældende på tidspunktet for tildelingen af støtten ([45]) til store virksomheder.

([43]) Jf. desuden dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 59.
([44]) Jf. betragtning 70-89 i åbningsafgørelsen.
([45]) Jf. betragtning 69 i åbningsafgørelsen.

(167) Med hensyn til ordningernes forenelighed med de særlige betingelser for investeringsstøtte i kapitel 1.1.1.1 i 2014-retningslinjerne konkluderede Kommissionen foreløbigt, at begge ordninger (herunder den støtte, som allerede er blevet tildelt store virksomheder) opfyldte disse betingelser.

(168) Med hensyn til vurderingen af ordningernes forenelighed med de fælles vurderingsprincipper i henhold til artikel 107, stk. 3, i TEUF, der er fastsat i del I i 2014-retningslinjerne, nåede Kommissionen frem til forskellige foreløbige konklusioner med hensyn til den tildelte støtte før anmeldelsen af støtten, og til den støtte, der først kunne tildeles efter godkendelse og meddelelse af Kommissionens afgørelse til Tjekkiet.

(169) Selv om det i Kommissionens foreløbige udtalelse blev bekræftet, at sidstnævnte støtte var i overensstemmelse med de fælles vurderingsprincipper ([46]), blev der ikke draget den samme konklusion med hensyn til støtte, der allerede var blevet tildelt store virksomheder, før den var blevet meddelt. Kommissionen rejste navnlig tvivl om, hvorvidt en sådan støtte var forholdsmæssig, og tilskyndelsesvirkningen var til stede ([47]).

(170) Kommissionen minder om, at der herskede tvivl om, hvorvidt de store virksomheder — som fejlagtigt havde modtaget støtte inden for rammerne af de gruppefritagede ordninger, og som i det væsentlige havde gennemført ordning SA.50787 og SA.50837, før de var anmeldt — havde indsendt det kontrafaktiske scenario, og hvorvidt den tildelte støtte var i overensstemmelse med kriteriet vedrørende nettomeromkostninger i punkt 95-97 i 2014-retningslinjerne. Kommissionen udledte heraf, at hvis der sandsynligvis ikke foreligger et kontrafaktisk scenario, ville de tjekkiske myndigheder faktisk ikke have kunne fastslå, at støttebeløbene var rimelige og svarede til nettomeromkostningerne ved gennemførelsen af investeringen i det berørte område, sammenlignet med et scenario uden støtte.

(171) Kommissionen minder om, at alle støttemodtagere, der fremsatte deres bemærkninger til åbningsafgørelsen, i mindst én af deres støtteansøgninger i 2016 og 2017 angav deres status som stor virksomhed og ikke som SMV på tidspunktet for tildelingen af støtten. I alle tilfælde fremgik deres status som stor virksomhed af den indsendte dokumentation, der ledsagede ID-ansøgningerne.

(172) Alle støttemodtagere, som fremsatte deres bemærkninger til åbningsafgørelsen, bekræftede også, at de tjekkiske myndigheder ikke anmodede om det kontrafaktiske scenario, selv om de i støtteansøgningerne eller den ledsagende dokumentation anførte, at de var store virksomheder.

(173) Alle støttemodtagere, som fremsatte deres bemærkninger til åbningsafgørelsen (betragtning 76-110), gjorde gældende, at støtten havde en tilskyndelsesvirkning på trods af, at der ikke forelå et kontrafaktisk scenario, og at de tjekkiske myndigheder havde kontrolleret det. De fleste af dem medtog et sådant kontrafaktisk scenario i bemærkningen til Kommissionen. Denne udtalelse fra de støttemodtagere, der fremsatte deres bemærkninger til åbningsafgørelsen, blev støttet af de tjekkiske myndigheder (betragtning 71).

(174) Kommissionen vurderer argumenterne om, at der forelå en tilskyndelsesvirkning i lyset af de relevante punkter i afsnit 3.4. i del I af 2014-retningslinjerne.

(175) I henhold til punkt 70 i 2014-retningslinjerne var støtten ikke forbundet med nogen tilskyndelsesvirkning for støttemodtageren, når arbejdet med det relevante projekt eller den relevante aktivitet allerede var påbegyndt, før støttemodtageren havde indgivet støtteansøgningen til de nationale myndigheder.

(176) I henhold til punkt 72 i 2014-retningslinjerne skulle store virksomheder, ud over de oplysninger, der fremgår af punkt 71 i disse retningslinjer, i støtteansøgningen også beskrive situationen uden støtten, benævnt det kontrafaktiske scenario eller det alternative projekt eller den alternative aktivitet, og fremlægge dokumentation til støtte for det kontrafaktiske scenario, der er beskrevet i ansøgningen.

(177) I henhold til punkt 73 i 2014-retningslinjerne skulle myndigheden, der yder støtten, endvidere ved modtagelse af ansøgningen om støtte kontrollere troværdigheden af det kontrafaktiske scenario og bekræfte, at støtten havde den nødvendige tilskyndelsesvirkning.

([46]) Jf. betragtning 102 i åbningsafgørelsen.
([47]) Jf. betragtning 116 og 122 i åbningsafgørelsen.

(178) Kopierne af støtteansøgningerne og den ledsagende dokumentation, der er indsendt til Kommissionen, bekræfter, at de støttemodtagere, der var store virksomheder, og som fremsatte deres bemærkninger til åbningsafgørelsen, havde indsendt støtteansøgningerne, før de fik tildelt støtten.

(179) Med undersøgelsen blev det imidlertid bekræftet, at ingen af de store virksomheders støtteansøgninger havde medtaget det kontrafaktiske scenario. Det følger heraf, at de tjekkiske myndigheder ikke kontrollerede og ikke bekræftede, at støtten til store virksomheder havde en tilskyndelsesvirkning, før støtten blev tildelt store virksomheder.

(180) Det fremgår af punkt 72 og 73 i 2014-retningslinjerne, at begge betingelser skulle være opfyldt, før støtten blev tildelt, dvs. at situationen uden støtten skulle beskrives af støtteansøgeren i støtteansøgningen, og at den skulle kontrolleres af myndigheden, der yder støtten, før tildeling af støtten. Hvis disse to betingelser ikke er opfyldt, er tilstedeværelsen af tilskyndelsesvirkningen hypotetisk og ikke bevist.

(181) Kommissionen understreger, at støttens tilskyndelsesvirkning ikke kan antages, men skal påvises af støtteansøgeren og bekræftes af myndigheden, der yder støtten, før støtten tildeles. Ifølge punkt 72 i 2014-retningslinjerne skal det kontrafaktiske scenario beskrives i støtteansøgningen. Hverken dette punkt eller nogen af de andre punkter i 2014-retningslinjerne omfattede nogen alternativ eftervisning af det kontrafaktiske scenario. Kommissionen kan derfor ikke godtage eller vurdere de efterfølgende kontrafaktiske scenarier, som de støttemodtagere, der var store virksomheder, fremlagde sammen med deres bemærkninger til åbningsafgørelsen.

(182) Den foreløbige opfattelse, at støtten ingen tilskyndelsesvirkning har, bekræftes derfor.

(183) Med hensyn til proportionalitetsprincippet minder Kommissionen om de regler, der fandt anvendelse på den pågældende støtte på tidspunktet for tildeling af støtten til store virksomheder:

(184) I henhold til punkt 95 i 2014-retningslinjerne skulle medlemsstaterne i tilfælde af tildeling af investeringsstøtte til store virksomheder efter de anmeldte støtteordninger sikre, at støttebeløbet blev begrænset til et minimum på grundlag af kriteriet vedrørende »nettomeromkostninger«.

(185) I henhold til punkt 97 i 2014-retningslinjerne skulle medlemsstaten sikre, at støttebeløbet svarede til de nettomeromkostninger, der er forbundet med at gennemføre investeringen i det pågældende område, i forhold til det kontrafaktiske scenario uden støtten. Med henblik herpå skulle den måde, der er fastsat i punkt 96 i disse retningslinjer, anvendes sammen med de maksimale støtteintensiteter som et loft. Støttebeløbet bør endvidere ikke overstige det minimum, der er nødvendigt for at gøre projektet tilstrækkeligt rentabelt, dvs. at støtten ikke må generere et større internt afkast (IRR), end virksomheden normalt opnår ved andre investeringsprojekter af samme type, eller hvor der ikke forelå oplysninger om et sådant afkast, et større internt afkast end virksomhedens samlede kapitalomkostninger eller det sædvanlige afkast i den pågældende sektor.

(186) Ovennævnte regler om støttens proportionalitet krævede ligeledes, at dette kriterium blev kontrolleret og bekræftet, før der blev ydet støtte til store virksomheder.

(187) I åbningsafgørelsen udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt den tildelte støtte til store virksomheder, før den blev godkendt af Kommissionen, var i overensstemmelse med kriteriet vedrørende nettomeromkostninger i henhold til punkt 95-97 i 2014-retningslinjerne ([48]). Kommissionen påpegede i denne forbindelse, at de tjekkiske myndigheder, hvis der sandsynligvis (på dette tidspunkt) ikke forelå et kontrafaktisk scenario, ikke ville kunne sikre, at støttebeløbene svarede til nettomeromkostningerne ved gennemførelsen af investeringen i det berørte område, sammenlignet med et scenario uden støtte.

(188) Med undersøgelsen blev det bekræftet, at de store virksomheder ikke havde indsendt det kontrafaktiske scenario sammen med støtteansøgningen. De tjekkiske myndigheder rådede derfor ikke over de oplysninger, som ville have gjort det muligt for dem at kontrollere og bekræfte, at støtten var i overensstemmelse med kriteriet vedrørende nettomeromkostninger i henhold til punkt 95-97 i 2014-retningslinjerne. Kommissionen påpeger, at hverken de citerede punkter 95-97 i 2014-retningslinjerne eller noget andet punkt i disse retningslinjer omfattede nogen alternativ eftervisning af kriteriet vedrørende nettomeromkostninger. Den foreløbige betænkelighed om, at den tildelte støttes proportionalitet i forhold til store virksomheder ikke var fastslået, er derfor bekræftet.

([48]) Jf. betragtning 133 i åbningsafgørelsen.

(189) Kommissionen mener derfor ikke, at den tildelte støtte til de store virksomheder før anmeldelsestidspunktet for støtteordning SA.50787 og SA.50837, kan betragtes som forenelig med det indre marked efter den i artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF omfattede undtagelse, da denne støtte ikke opfyldte betingelserne om, at der skulle foreligge en tilskyndelsesvirkning og proportionalitet, jf. de gældende bestemmelser i 2014-retningslinjerne.

(190) En af støttemodtagerne (dvs. Lužanská Zemědělská a.s.) gør i sine bemærkninger til åbningsafgørelsen gældende, at selv om selskabet i formularen til ansøgning om støtte for 2017 havde angivet sin størrelse som en stor virksomhed, og myndighederne burde have været bekendt med selskabets status af stor virksomhed ud fra de ledsagende dokumenter, så var det formelt set ikke en stor virksomhed på tidspunktet for tildelingen af støtten i 2016 og 2017, og derfor var den tildelte støtte forenelig efter forordning (EU) nr. 702/2014 (betragtning 107). Selskabet hævder, at det blev en del af Agrofert (en stor virksomhed) i juli 2016, hvorfor det i overensstemmelse med ordlyden af artikel 4, stk. 2, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014 ikke havde mistet sin SMV-status de næste to år, dvs. da det ansøgte om støtte i september 2016 og derefter i september 2017.

(191) Kommissionen anfører indledningsvis, at Lužanská Zemědělská modsiger sine egne støtteansøgninger i 2016 og 2017, som enten udtrykkeligt angav virksomhedens størrelse som en stor virksomhed, eller at myndighederne i det mindste burde have været bekendt med dens status af stor virksomhed ud fra de ledsagende dokumenter. Allerede på dette grundlag er den efterfølgende ændring af virksomhedens stilling ikke troværdig eller acceptabel. Som Tjekkiet har gjort gældende, blev støtten tildelt store virksomheder ved en fejl (betragtning 68), og i sin efterfølgende revision betragtede Tjekkiet ikke Lužanská Zemědělská a.s. som en SMV ([49]).

Under alle omstændigheder tilføjer Kommissionen, at en sådan fortolkning af artikel 4, stk. 2, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014, som Lužanská Zemědělská har gjort gældende, ikke er i overensstemmelse med EU-domstolenes fortolkning af SMV-definitionen, som er baseret på princippet om effektiv virkning. Kommissionen redegjorde for sin fortolkning af artikel 4, stk. 2, og SMV-definitionen i åbningsafgørelsen ([50]) (som nævnt i betragtning 54-60). Denne argumentation er ikke blevet bestridt af Den Tjekkiske Republik eller af nogen af tredjeparterne.

(192) I åbningsafgørelsen ([51]) konkluderede Kommissionen, at det ville være i strid med princippet om effektiv virkning at stille en sådan facilitet til rådighed for virksomheder, der har overskredet tærsklerne for antal beskæftigede eller de finansielle tærskler på grund af en permanent ændring i strukturen, dvs. som følge af ejerskifte efter en fusion eller overtagelse. En sådan ændring presser det relevante antal beskæftigede eller de finansielle lofter op på et varigt grundlag, og disse variabler er derfor ikke længere underlagt en virksomheds økonomiske resultater. Kommissionen mener, at den økonomiske virkelighed i så fald viser, at en given virksomhed ikke er en egentlig SMV. Det følger heraf, at selv om denne særlige situation ikke udtrykkeligt er fastsat i artikel 4, stk. 2, vedrørende SMV-definitionen i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014, som også er baseret på EU-domstolenes retspraksis og princippet om effektiv virkning, bør en sådan virksomhed efter et permanent ejerskifte ikke have ret til at nyde SMV-status.

(193) Hvis en virksomhed har overskredet de relevante SMV-lofter som følge af en permanent ændring i strukturen eller et permanent ejerskifte efter en fusion eller overtagelse, er det relevante tidspunkt for vurderingen det tidspunkt, hvor transaktionen foretages (hvorved de permanent blev en del af en større virksomhed) og ikke tidspunktet for regnskabsafslutningen for den anmodende juridiske enhed.

(194) I overensstemmelse med denne fortolkning finder Kommissionen ikke, at Lužanská Zemědělská a.s. (eller andre støttemodtagere, der er store virksomheder), kan påberåbe sig artikel 4, stk. 2, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014 som begrundelse for sin størrelse som en SMV på det tidspunkt, hvor støtteansøgningerne blev indgivet i 2016 og 2017. I stedet mener Kommissionen, at Lužanská Zemědělská a.s.s. blev en stor virksomhed på det tidspunkt, hvor den permanent blev en del af Agrofert, og ikke først efter at den på grund af dette ejerskifte overskred tærsklerne for antal beskæftigede eller de finansielle tærskler, der er fastsat i artikel 2 i nævnte bilag, i to på hinanden følgende regnskabsår. Støtten til Lužanská Zemědělská a.s. (eller andre støttemodtagere, der er store virksomheder) er ikke omfattet af gruppefritagelsen efter forordning (EU) nr. 702/2014 (da artikel 14 i denne forordning kun finder anvendelse på SMV'er og støtten ikke kan betragtes som ad hoc-støtte til store virksomheder (betragtning 144, 147 og 148) og støtten både er ulovlig og uforenelig.

([49]) Jf. betragtning 104 i åbningsafgørelsen.
([50]) Jf. betragtning 108-113 i åbningsafgørelsen.
([51]) Jf. betragtning 112 i åbningsafgørelsen.

8. **KONKLUSION**

(195) Kommissionen konkluderer, at den tildelte støtte til store virksomheder i form af direkte tilskud, udgør statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF. Kommissionen finder, at Tjekkiet ulovligt har gennemført støtteordningerne SA.50787 og SA.50837 ved at tildele støtte til store virksomheder før anmeldelsen, i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF.

(196) Desuden viser ovenstående analyse, at støtten ikke kan erklæres forenelig med det indre marked.

(197) Det følger heraf, at den statsstøtte, som Tjekkiet har tildelt store virksomheder i medfør af ordningerne SA.50787 og SA.50837 før deres anmeldelse er ulovlig og uforenelig med det indre marked.

9. **TILBAGESØGNING**

(198) I henhold til artikel 108, stk. 2, i TEUF og Unionens retsinstansers faste praksis har Kommissionen, når den har fundet støtte uforenelig med det indre marked, kompetence til at beslutte, at den pågældende medlemsstat skal ophæve eller ændre den ([52]). EU-Domstolen har ved flere lejligheder fastslået, at medlemsstaternes forpligtelse til at ophæve den støtte, som Kommissionen anser for at være uforenelig med det indre marked, har til formål at genoprette den tidligere situation ([53]).

(199) I den sammenhæng har Unionens retsinstanser fastslået, at dette mål er nået, når modtageren har tilbagebetalt de beløb, der er tildelt som ulovlig støtte, hvorved modtageren mister den fordel, der var opnået på markedet i forhold til konkurrenterne, og situationen fra tiden før ydelsen af støtte genoprettes ([54]).

(200) I overensstemmelse med retspraksis fastsættes følgende i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2015/1589: »I negative afgørelser om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren (tilbagesøgningsafgørelse). Kommissionen kræver ikke tilbagebetaling af støtten, hvis det vil være i modstrid med et generelt princip i EU-lovgivningen«.

(201) Tjekkiet er således forpligtet til at tilbagesøge ulovlig og uforenelig støtte (betragtning 195 og 196) fra alle de støttemodtagere, der var store virksomheder på tidspunktet for tildelingen af støtten, medmindre Tjekkiet opfyldte alle betingelserne i Kommissionens forordning 1408/2013 ([55]) eller anvendelsen af et generelt princip i EU-lovgivningen som påstået under den formelle undersøgelse. Tilbagesøgningen skal omfatte perioden fra det tidspunkt, hvor modtageren fik fordelen, og indtil beløbet er fuldt tilbagebetalt. Det beløb, der skal tilbagebetales, pålægges renter, indtil det er fuldt tilbagebetalt.

Påstået anvendelse af EU's retssikkerhedsprincip i den foreliggende sag

(202) De tjekkiske myndigheder har allerede identificeret syv støttemodtagere, som var store virksomheder, og indledt de fornødne procedurer med henblik på at tilbagesøge ulovlig tildelt støtte i årene 2016-2017 efter én eller begge gruppefritagede støtteordninger (betragtning 69). De tjekkiske myndigheder gør imidlertid gældende, at tilbagesøgningsprocedurerne ikke kunne afsluttes med den faktiske tilbagesøgning af støtten fra støttemodtagerne af de årsager, der er nævnt i betragtning 117-119 i denne afgørelse. Med henvisning til den nationale domstols domme og til den nationale lovgivning, der var gældende på tidspunktet for indledningen af tilbagesøgningsproceduren, navnlig til § 15, stk. 3, litra c), i lov nr. 218/2000 sml. om budgetregler, har de tjekkiske myndigheder påberåbt sig retssikkerhedsprincippet.

([52]) Dom af 12. juli 1973, Kommissionen mod Tyskland, C-70/72, EU:C:1973:87, præmis 13.
([53]) Dom af 21. marts 1990, Belgien mod Kommissionen, C-142/87, EU:C:1990:125, præmis 66.
([54]) Dom af 17. juni 1999, Belgien mod Kommissionen, C-75/97, EU:C:1999:311, præmis 64 og 65.
([55]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9).

(203) Kommissionen mener, at § 15, stk. 3, litra c), i lov nr. 218/2000 sml. om budgetregler, som var gældende på tidspunktet, hvor tilbagesøgningsproceduren blev indledt, var i modstrid med gældende EU-regler om tilbagesøgning af ulovlig støtte, som det fremgår af de talrige domme afsagt af EU-domstolene, som det ses nedenfor.

(204) Det følger af EU-domstolenes retspraksis, at såfremt støtte er blevet tildelt i medfør af en gruppefritagelsesforordning, selv om de fastsatte betingelser for at være omfattet af en fritagelse i medfør af denne forordning ikke var opfyldt, er denne støtte blevet tildelt i strid med anmeldelsespligten og skal derfor anses for at være ulovlig ([56]). Statsstøtte, som ikke er omfattet af en gruppefritagelsesforordning, er fortsat underlagt anmeldelsespligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF ([57]).

(205) I henhold til retspraksis skal artikel 108, stk. 3, TEUF fortolkes således, at denne bestemmelse forpligter den nationale myndighed til på eget initiativ at tilbagesøge støtte, som den har tildelt i medfør af en gruppefritagelsesforordning, når myndigheden efterfølgende fastslår, at de i denne forordning fastsatte betingelser ikke var opfyldt ([58]).

(206) Hvis en national myndighed konstaterer, at støtte, som den har tildelt i medfør af en gruppefritagelsesforordning, ikke opfylder betingelserne for at være omfattet af fritagelsen i medfør af denne forordning, har myndigheden pligt til at træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe den ulovlige gennemførelse af støtten, således at støttemodtageren ikke frit kan råde over støtten indtil Kommissionen har truffet afgørelse, herunder om på eget initiativ at tilbagesøge ulovlig tildelt støtte ([59]).

(207) Kommissionen minder endvidere om princippet om EU-rettens forrang, som er fastsat i EU-domstolenes retspraksis ([60]), hvorefter EU-retten har forrang, hvis der opstår en konflikt mellem et aspekt af EU-retten og af national ret. I henhold til dette princip har de nationale retsinstanser pligt til at sikre den fulde virkning af EU-rettens bestemmelser, herunder om nødvendigt ved (af egen drift) at nægte at anvende enhver modstridende bestemmelse i national lovgivning.

(208) Det fremgår af Domstolens faste praksis, at såvel de administrative myndigheder som de nationale retsinstanser inden for rammerne af deres respektive beføjelser er forpligtet til at sikre den fulde virkning af EU-rettens bestemmelser, der har direkte bindende virkning for medlemsstaternes myndigheder ([61]).

(209) Kommissionen påpeger endvidere, at de nationale retsinstanser skal tage hensyn til den retlige situation, der følger af igangværende procedurer ved Kommissionen, selv om disse er midlertidige ([62]). Det betyder, at mens undersøgelsesproceduren pågår, skal de nationale domstole drage retlige konsekvenser af selve åbningsafgørelsen og træffe alle passende foranstaltninger for at imødegå den potentielle overtrædelse af standstill-forpligtelsen.

(210) Kommissionen minder også om EU-domstolenes retspraksis, hvori der henvises til den forpligtelse, der påhviler den nationale myndighed, som har indgivet en støtteansøgning, der kan være omfattet af en gruppefritagelsesforordning, til under hensyntagen til de oplysninger, den har fået forelagt, omhyggeligt at undersøge, om den støtte, der ansøges om, opfylder alle de relevante betingelser, der er fastsat i denne forordning, og til at afvise denne ansøgning, hvis en af disse betingelser ikke er opfyldt. ([63])

([56]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 87.
([57]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 86.
([58]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 95.
([59]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 92 og 89.
([60]) Dom af 5. februar 1963, Van Gend en Loos mod Administratie der Belastingen, C-26/62, EU:C:1963:1, dom af 15. juli 1964, Costa mod E.N.E.L., C-6/64, EU:C:1964:51, dom af 9. marts 1978, Amministrazione delle finanze dello Stato mod Simmenthal, C-106/77, EU:C:1978:49.
([61]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar AS, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 90 og 91 samt dom af 14. september 2017, The Trustees of the BT Pension Scheme, C-628/15, EU:C:2017:687, præmis 54.
([62]) Dom af 21. november 2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, præmis 38.
([63]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 93.

(211) Kommissionen er af den opfattelse, at § 15, stk. 3, litra c), i lov nr. 218/2000 sml., således som den var gældende på tidspunktet for indledningen af tilbagesøgningsproceduren og anvendt i den foreliggende sag af den nationale retsinstans, hindrer en effektiv gennemførelse af EU-reglerne om tilbagesøgning af ulovlig og uforenelig støtte, fordi den udtrykkeligt udelukkede muligheden for effektiv tilbagesøgning af den allerede udbetalte støtte, når årsagen til tilbagesøgningen var, at støtteafgørelsen var i strid med EU-retten ([64]).

(212) Det følger af Domstolens faste praksis, at princippet om EU-rettens forrang og effektivitet betyder, at medlemsstaterne og støttemodtagerne ikke kan påberåbe sig retssikkerhedsprincippet for at begrænse tilbagebetaling i tilfælde af en konflikt mellem national ret og EU-retten. I så fald har EU-retten forrang, og de nationale regler kan ikke finde anvendelse eller skal fortolkes på en måde, der bevarer EU-rettens effektivitet ([65]).

Påstand om tredjeparters berettigede forventninger

(213) De støttemodtagere, der er store virksomheder, og som fremsatte deres bemærkninger til åbningsafgørelsen, gjorde i deres bemærkninger til Kommissionen gældende, at de tjekkiske myndigheders afgørelser om tildeling af støtte skabte berettigede forventninger med hensyn til støttens forenelighed. De gør flere faktorer gældende, som efter deres opfattelse viser, at de med rette kunne forvente, at den støtte, de var blevet tildelt, opfyldte alle gældende betingelser. De fleste tredjeparters argumenter var, at de tjekkiske myndigheder fuldt ud var bekendt med deres status af stor virksomhed på tidspunktet for tildelingen af støtten, og at støtten var forholdsmæssig og havde en tilskyndelsesvirkning på trods af, at der ikke forelå et kontrafaktisk scenario. Ifølge tredjeparterne kontrollerede de tjekkiske myndigheder gentagne gange, at betingelserne for tildeling af støtten var opfyldt, og påpegede ikke nogen mangler (før det ved den efterfølgende kontrol blev fastslået, at de ikke var SMV'er og derfor fejlagtigt havde modtaget støtte (betragtning 78-110).

(214) Kommissionen minder om, at efter fast praksis ([66]) står adgangen til at påberåbe sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning åben for enhver i forbindelse med begrundede forventninger, som en EU-institution har givet anledning til med henblik på den tildelte støtte. Omvendt kan ingen påberåbe sig tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, såfremt institutionen ikke har afgivet præcise løfter. Tildelingen af statsstøtte kan ikke skabe en berettiget forventning hos tredjeparter om, at en sådan støtte er lovlig, hvis den er tildelt i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF ([67]).

(215) Kommissionen bemærker, at påstanden om den berettigede forventning, som tredjemand har nedlagt i den foreliggende sag, udelukkende vedrører de nationale myndigheders afgørelser.

(216) I den forbindelse minder Kommissionen om, at en national myndighed, der tildeler støtte i medfør af en gruppefritagelsesforordning, ikke kan anses for at have kompetence til at træffe endelig afgørelse om, at der ikke foreligger en forpligtelse til at anmelde den ansøgte støtte til Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF ([68]).

(217) Når en national myndighed tildeler støtte ved en urigtig anvendelse af en gruppefritagelsesforordning, sker dette under tilsidesættelse af bestemmelserne i denne forordning og af artikel 108, stk. 3, TEUF ([69]). Den samme konklusion om ulovlig støtte i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF følger i den foreliggende sag, hvis støtten til store virksomheder betragtes som tildelt før anmeldelsen af ordningerne SA.50787 og SA.50837.

([64]) § 15, stk. 3, litra c), i lov nr. 218/2000 sml., gældende indtil den 31. december 2021.
([65]) Dom af 5. oktober 2006, Kommissionen mod Frankrig (»Scott«), C-232/05, EU:C:2006:651, præmis 50-53.
([66]) Dom af 20. september 1990, Kommissionen mod Tyskland, C-5/89, ECLI:EU:C:1990:320, præmis 13 og 14.
([67]) Jf. f.eks. dom af 1. juli 2010, Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen, T-53/08, EU:T:2010:267, dom af 11. november 2004, P Demesa og Territorio Histórico de Álava mod Kommissionen, forenede sager C-183/02 P og C-187/02, EU:C:2004:701, dom af 13. september 2010, Den Hellenske Republik m.fl. mod Europa-Kommissionen, forenede sager T-415/05, T-416/05 og T-423/05, EU:T:2010:386.
([68]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 101.
([69]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 103.

(218) Det følger heraf, at i en sådan situation kan en national myndigheds tildeling af støtte ikke bevirke, at støttemodtageren har en berettiget forventning om, at støtten er lovlig ([70]).

(219) Det påhviler desuden de berørte tredjeparter at udvise den fornødne forsigtighed og agtpågivenhed og at sikre sig, at de EU-retlige regler er blevet overholdt ([71]). Domstolen bekræftede, at en påpasselig erhvervsdrivende normalt må være i stand til at forvisse sig om, at proceduren i artikel 108 i TEUF er blevet fulgt ([72]). I den foreliggende sag tog de støttemodtagere, der er store virksomheder, navnlig ikke hensyn til, at det nationale retsgrundlag i artikel 14 i forordning (EU) nr. 702/2014, kun finder anvendelse på SMV'er (betragtning 115).

(220) I betragtning af dette ræsonnement anser Kommissionen tredjeparternes påstand om, at der var sket en tilsidesættelse af deres berettigede forventninger, som ugrundet. Samtidig kan eventuelle forsikringer fra de nationale myndigheder til tredjemand ikke påberåbes som en hindring for tilbagesøgning af ulovlig og uforenelig støtte.

(221) I lyset af ovenstående argumenter kan støttemodtagerne ikke påberåbe sig generelle principper i EU-retten, såsom berettigede forventninger og retssikkerhed, med henblik på at hindre tilbagesøgning af den uforenelige støtte, som de ulovligt er blevet tildelt. Kommissionen finder derfor, at der ikke er noget til hinder for anvendelsen af artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2015/1589. Ingen generelle principper i EU-retten er til hinder for tilbagesøgning af ulovlig og uforenelig støtte, der er identificeret inden for rammerne af denne afgørelse.

(222) Kommissionen konkluderer derfor, at de tjekkiske myndigheder er forpligtet til at træffe alle passende foranstaltninger for at tilbagesøge den støtte, der allerede er udbetalt til store virksomheder, for at genoprette den økonomiske situation, som støttemodtagerne ville have befundet sig i uden tildelingen af den ulovlige og uforenelige støtte.

(223) De tjekkiske myndigheder skal tilbagesøge de støttebeløb, der er angivet i hver afgørelse om tildeling af støtten til en støttemodtager ([73]), som på tidspunktet for tildelingen af støtte var en stor virksomhed efter definitionen i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014, inkl. renter. Renter beregnes fra det tidspunkt, hvor den pågældende støtte blev stillet til rådighed for støttemodtageren, og indtil den er tilbagebetalt, i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ([74]), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2015/2282 ([75]).

(224) For så vidt angår de støttemodtagere, der er berørt af tilbagesøgningen, kan det, selv om nogle støttemodtagere allerede er blevet identificeret, ikke udelukkes, at andre støttemodtagere også kan være berørt. Kommissionen opfordrer derfor de tjekkiske myndigheder til at gennemføre denne afgørelse og tilbagesøge den ulovlige og uforenelige støtte fra alle støttemodtagere, som på tidspunktet for tildelingen af støtten, ikke opfyldte betingelserne for definitionen af en SMV i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014. —

([70]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 106.
([71]) Se f.eks. dom af 13. juni 2000, EPAC mod Kommissionen, forenede sager T-204/97 og T-270/97, EU:T:2000:148.
([72]) Dom af 5. marts 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, præmis 98.
([73]) I tilbagesøgningsafgørelserne angav de tjekkiske myndigheder nedenstående støttebeløb, der skulle tilbagesøges. Kommissionen minder om, at disse støttebeløb i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) 2015/1589 skal genberegnes, så de omfatter renter, der skal betales fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte blev stillet til rådighed for støttemodtageren, og indtil den er tilbagebetalt.
Pomona Tesenice: 1 400 000 CZK (60 000 EUR)
Usovsko EKO: 1 000 000 CZK (43 000 EUR)
Usovsko AGRO: 4 700 000 CZK (200 400 EUR)
SADY CZ: 2 100 000 CZK (80 200 EUR)
RBQ SADY: 11 331 000 CZK (483 000 EUR)
M+A+J: 260 000 CZK (11 000 EUR)
Luzanska zemedelska: 2 830 000 CZK (120 600 EUR)
([74]) Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).
([75]) Kommissionens forordning (EU) 2015/2282 af 27. november 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 om formularer og informationsskemaer (EUT L 325, 10.12.2015, s. 1).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Foranstaltningerne til fordel for støttemodtagere, der er store virksomheder og aktive inden for primær landbrugsproduktion, for omstrukturering af frugtplantager og til opførelse af drypvanding i frugtplantager, humlehaver, vinmarker og planteskoler, som Tjekkiet ulovligt har gennemført før meddelelsen af afgørelse C(2021)41 final, er i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF og udgør statsstøtte i form af to ordninger.

Artikel 2

Den i artikel 1 omhandlede statsstøtte, som Tjekkiet ulovligt har gennemført i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF, er uforenelig med det indre marked.

Artikel 3

1. Tjekkiet tilbagesøger den i artikel 1 omhandlede uforenelige støtte fra de støttemodtagere, der er store virksomheder.

2. Den støtte, der skal tilbagesøges, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor den blev udbetalt til de støttemodtagere, der var store virksomheder, og indtil den er blevet tilbagebetalt.

3. Renten skal beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EF) nr. 794/2004, senest ændret ved forordning (EF) nr. 271/2008 ([76]).

Artikel 4

1. Tilbagesøgningen af den i artikel 1 omhandlede støtte iværksættes øjeblikkeligt og effektivt ([77]).

2. Tjekkiet skal sikre, at denne afgørelse efterkommes senest fire måneder efter meddelelsen deraf.

Artikel 5

1. Inden for fire måneder efter meddelelsen af denne afgørelse skal Tjekkiet indsende følgende oplysninger til Kommissionen:

   — en fuldstændig liste over de støttemodtagere, der er store virksomheder, som har modtaget støtte i henhold til de i artikel 1 omhandlede ordninger

   — det samlede beløb (hovedstol og renter), der skal tilbagesøges fra de støttemodtagere, der er store virksomheder

   — en detaljeret beskrivelse af allerede trufne og planlagte foranstaltninger med henblik på at efterkomme denne afgørelse

   — dokumentation for, at de støttemodtagere, der er store virksomheder, har fået påbud om at tilbagebetale støtten.

2. Tjekkiet underretter løbende Kommissionen om resultaterne af gennemførelsen af de nationale foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne afgørelse, indtil tilbagesøgningen af den i artikel 1 nævnte støtte er afsluttet. Det forelægger straks efter anmodning fra Kommissionen oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme denne afgørelse. Tjekkiet giver tillige detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, som støttemodtagere, der er store virksomheder, allerede har tilbagebetalt.

([76]) Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 82 af 25.3.2008, s. 1).

([77]) Artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2015/1589.

Artikel 6

Denne afgørelse er rettet til Den Tjekkiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. april 2024.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Ledende næstformand